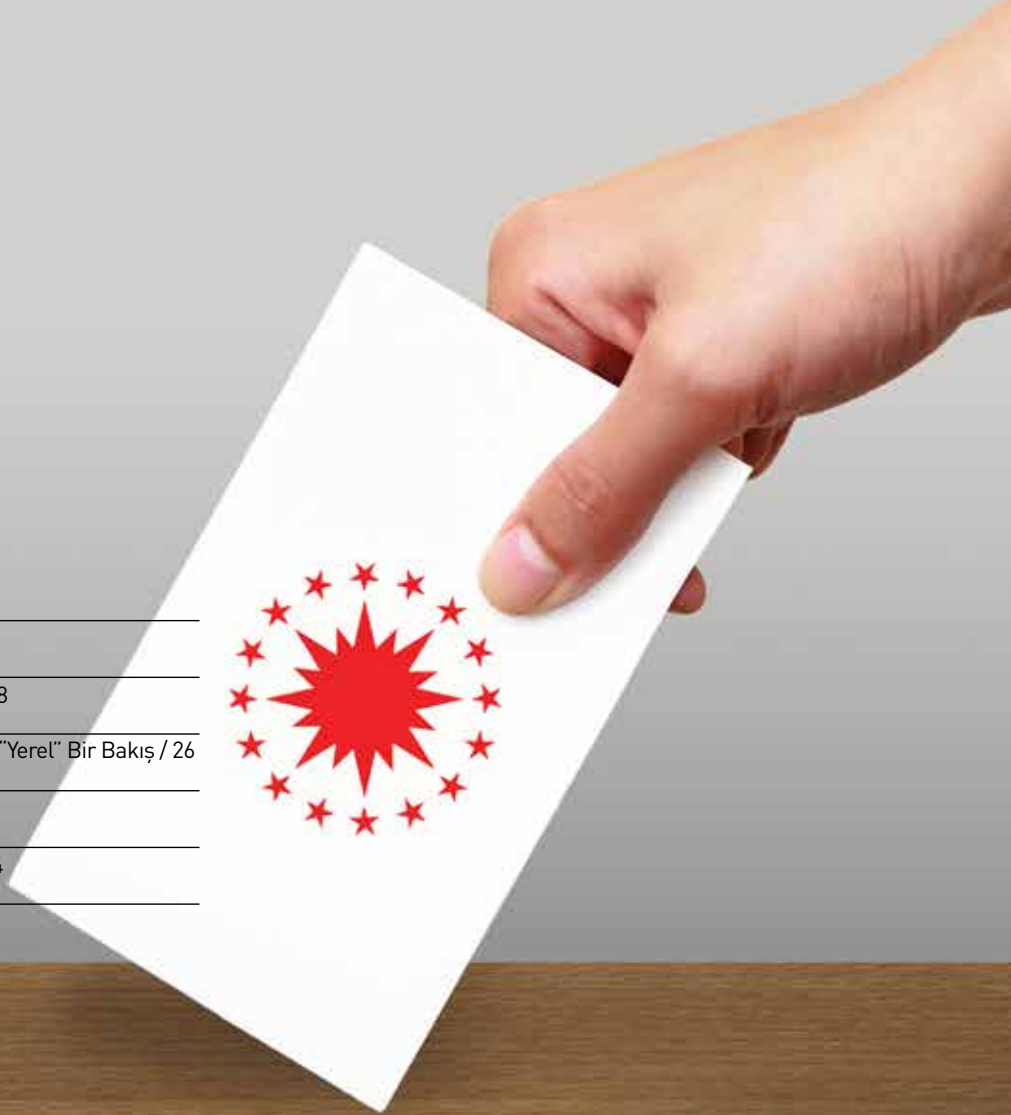

Siyasal Vakfi

İ.Ü. SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ MEZUNLARI ve MENSUPLARI VAKFI

Yıl: 22 • Sayı: 42 • Nisan - Haziran 2014

> Vakıftan Haberler / 2

> Başkanlık Sistemi Üzerine Düşünceler / 14
Prof. Dr. Hakan ALTINTAŞ

> Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanları / 18
Deniz SARUHAN

> Türkiye'de Başkanlık Sistemine "Genel" ve "Yerel" Bir Bakış / 26
Abdullahvahap Sevim

> İslam Siyasetin Normalleşmesi / 32
Dr. Mehmet ÖZKAN

> Cumhurbaşkanlığı Adaylarını Tanıyalım / 34
İşıl Obuz

> Kitap Tanıtım / 39

BRANŞLARIMIZ

- ❖ Acil Servis
- ❖ Tıbbi Laboratuvar
- ❖ Ağız ve Diş Sağlığı
- ❖ Anestezi
- ❖ Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları
- ❖ Kadın Hastalıkları ve Doğum
- ❖ İç Hastalıkları & Dahiliye
- ❖ Genel Cerrahi
- ❖ Lazer Epilasyon ve Güzellik
- ❖ Bleaching (Diş Beyazlatma)
- ❖ Estetik Diş Hekimliği
- ❖ Kanal Tedavisi - Cerrahi
- ❖ Pedodonti (Çocuk Diş Hekimliği)
- ❖ Periodontoloji - Protez
- ❖ İmplantoloji - Ortodonti

100 Yıl Mah. Barbaros Cad. 43. Sok. No:1 Bağcılar / İST.

0212 **629 13 76**
www.istctm.com.tr

Siyasal Vakfı
Mensupları ve Yakınlarına
Özel İndirimler

Siyasal Vakfı Bülteni

Yıl: 22, Sayı: 42, Nisan-Haziran 2014

Sahibi:

Siyasal Vakfı
Yönetim Kurulu Adına
Dr. Fahri SOLAK

Genel Koordinatör

Seyit Ahmet IŞKIN

Katkıda Bulunanlar

Nurullah ÖZTÜRK
Sebahattin KAPLAN
Sezai KAYA
Ruşen BAKIR
Mehmet KÖSE
Fatih BOLCAN
Ömer KURU
Bünyamin KORKMAZ

Baskı

Kültür Sanat Basımevi
Tel: 0212 674 00 21

Grafik-Tasarım

A-Z Kültür Sanat Ajansı
Tel: 0212 677 20 80
www.adanzereklam.com

Adres

Siyasal Vakfı
Kalenderhane Mah. Darulelhan Sok.
No: 8 Vezneciler /İSTANBUL
Tel: (0 212) 511 32 20 - 21
Faks: (0 212) 513 88 38

Ankara

Mustafa Ak
Meşrutiyet Cad. 9/7 Kızılay/Ankara
Tel: (0 312) 425 36 34

Mail: siyasal@siyasalvakfi.org
Web: www.siyasalvakfi.org.tr

Siyasal Vakfı Bülteni **ücretsizdir.**
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.
Yayımlanan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir.

Saygıdeğer Mensuplarımız,

Kırkikinci sayımızda sizlerle birlikte olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Geçen sayımızdan bugüne gerçekleştirilen vakıf faaliyetlerimize ilişkin bilgileri her zaman olduğu üzere Vakıftan Haberler bölümünde bulacaksınız.

Bu sayımızda yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri dolayısıyla; Başkanlık Sistemi ve Cumhurbaşkanlığı'nı her yönüyle ele almaya çalıştık. Bu kapsamda gündemdeki Cumhurbaşkanlığı seçimleri, adayları, geçmişteki Cumhurbaşkanları, Başkanlık Sisteminin özellikleri, İslam Dünyasına yansımaları değerlendirildi.

Konu ile ilgili olarak Prof. Dr. Hakan ALTINTAŞ'ın "Başkanlık Sistemi Üzerine Düşünceler" isimli yazısında sistemin temel ilkeleri anlatılıyor.

Önceki Cumhurbaşkanlarımız'ı kısaca tanıtan ve özel bilgiler içeren çalışmayı öğrencilerimizden Deniz SARUHAN yaptı. Bu bölümü de ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Başkanlık Sistemine Genel ve Yerel Bir Bakış'ı bir yerel yönetici Abdulvahap Sevim yazdı.

Polis akademisi öğretim üyesi Dr. Mehmet ÖZKAN'ın İslam Dünyasında Yönetim Modelini incelediği çalışma dikkatle okuması gereken bir yazı olarak bültenimizdeki yerini aldı.

Son olarak kısaca Cumhurbaşkanı adaylarımızı tanıttık. Bu çalışmada yeni mezunumuz Işıl Obuz tarafından hazırlandı.

Her sayımız gibi bu bültenimizin de her mensubumuza çok önemli katkılar sağlayacağına inanıyoruz.

Bültenimizin kırküçüncü sayısında yeniden buluşmak ümidi ile içinde bulunduğumuz Ramazan ayınızı ve yaklaşan bayramınızı tebrik eder, sağlık ve esenlikler dileriz.

Seyit Ahmet IŞKIN
Başkan Yardımcısı

► Yeni Valilerimiz Ahmet Deniz, Hasan Kürklü ve Ersin Yazıcı Tebrik Yemeği

İstanbul ve İzmit'ten Vali olarak atanan mezunlarımızın katılımı ile düzenlenen program, başta 1987, 1989 ve 1990 Dönemi mezunları ve İstanbul'da görev yapan İdare amirleri olmak üzere çok sayıda Siyasal Vakfı mensubunun katılımıyla 27 Mayıs'ta gerçekleştirildi. İstanbul Emniyet Müdürü Selami Altınok'un da teşrif ettiği tebrik yemeği ile yeni valilerimiz görev yerlerine başarı dilekleri ile uğurlandı.

Geleneksel Siyasal Vakfı Pikniği

Vakfımızın geleneksel İstanbul Pikniği 1 Haziran 2014 Pazar günü, Vakıf mensupları, vakıf mensuplarının aileleri ve öğrencilerden oluşan yaklaşık 500 kişinin katılımıyla bu yıl İBB Florya Özürlüler Kamp alanında gerçekleştirildi.

Etkinliğe, sabah saat 10.00 da kahvaltıyla başlanmış, tüm misafirlerimiz sohbet eşliğinde kahvaltılarını yapmışlardır. Saat 14.00 ızgara eşliğinde öğle yemeği yenilmiştir. Saat 18.00'e kadar devam eden etkinliğimizde gün boyunca güzel bir atmosfer eşliğinde hoş sohbetler edilmiş, çeşitli oyunlar oynanmış, mezunlar ve öğrenciler arasında voleybol turnuvası yapılmıştır.

Emeği geçen herkese ve tüm misafirlerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

► Yıl Sonu Programı

İlk defa geçen yıl düzenlenmiş olan yıl sonu eğlencesi bu yıl 31 Mayıs 2014 Cumartesi günü Siyasal Vakfı mensupları, mezunları ve öğrencilerinden oluşan yaklaşık 150 kişinin katılımıyla İstanbul Siyasal Vakfı merkezinde gerçekleşmiştir.

Etkinlik yerinin süslenmesi ve tüm hazırlıkların tamamlanması sonrasında, yıl sonu eğlencesi saat 15.00 da yemek ikramıyla başlamıştır. Yemeğin ardından bilgi yarışması yapılmış ve kazanana ödülleri verilmiştir. Daha sonra Vakfın bahçesine geçilmiş ikramlarla birlikte canlı müzik eşliğinde sohbetler edilmiş, bahçede çiğ köfte yapılmış ve misafirlere ikram edilmiştir. Vakfımızın sıcak ortamında gerçekleşen etkinlik saat 19.00 da son bulmuştur.

Emeği geçen herkese ve tüm misafirlerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

THY Teknik A.Ş. Gezisi

Siyasal Vakfı 2014 Bahar Çalışmaları, Özel Sektör Gezileri kapsamında 21 Mart Cuma günü Türk Hava Yolları Teknik A. Ş.'ye bir öğrenci gezisi düzenlendi.

20 Civarında öğrencinin katıldığı gezip ilk olarak uçakların bakım ve onarımlarının yapıldığı hangarlar gezilerek bilgilendirilme yapıldı. Öğrenciler hangarlarda uçakları daha yakından görme ve inceleme şansını yakaladı. Bu çerçevede, Kabinler gezildi, Kokpite girip pilotla sohbet edildi, hatıra fotoğrafları çekildi.

Daha sonra seminer salonunda 1987 mezunumuz, THY Teknik A.Ş. İnsan Kaynakları Başkanı Mahmut Demirkan ile ikramları eşliğinde sohbet edildi. Aynı zamanda 2001 mezunumuz, THY İnsan Kaynakları Müdürü Hakan Öksüz ile de tanışıldı.

Son olarak Mahmut Demirkan öğrencilere başarı ilkelerini anlattı. "Her konu hakkında bir şeyler bileceksiniz, fakat bir konu hakkında her şeyi bileceksiniz" diyen Demirkan, Siyasal olmanın ayrıcalıklarını, yapılması gereken öncelikli işleri anlatarak dinleyenlerin önlerinde yeni ufukların açılmasına vesile oldu. Ziyaretimiz öğrencilerin soruları ve verilen cevaplarla son buldu.

► Kız Öğrencilerin Yıl Sonu Programı

"Siyasal Bilgiler Fakültesi 4. sınıf Kız Öğrenciler Mezuniyet Gecesi" 28 Mayıs 2014 tarihinde, 16.00-20.30 saatleri arasında, Vakıf merkezimizde gerçekleştirildi. Program müzik eşliğinde başladı, katılımcılara vakıf bahçesinde yemek ikram edildi. Yemek sonrasında "Karaoke"ye geçildi ve tüm misafirlerimizin Karaoke yapması sağlandı. Daha sonra "Mezuniyet Pastası" katılan misafirlerimiz eşliğinde kesilerek, ikramlar yapıldı. Yapılan ikramlar sonrasında "Mezuniyet Kınası"na geçildi ve yine tüm misafirlerimize kına yakıldı. Kına sonrasında müzik eşliğinde hep birlikte eğlendi ve program saat 20.30'da bitirildi. Program sonunda misafirlerimize bu programın anısına, hatıra kalması için hediyeler verildi.

◀ Kutlu Doğum Programı

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (S.A.V) 'in doğumunun yıl dönümü münasebetiyle 19.04.2014 tarihinde vakfımızca Kutlu Doğum Programı düzenlendi.

Siyasal Vakfı Genel Merkezi'nde gerçekleşen program Kur'an'ı Kerim tilaveti ile başladı. Günün anlam ve önemine yönelik konuşma ve sinevizyon gösterisi ile devam eden programda öğrencilerimizden Alper Açıkgöz ve Hüsnü Can Murat 'ın ney eşliğinde okudukları naatlar beğeniyle dinlendi.

Programda ilgi çeken bir bölüm ise tarihçi yazar Süleyman Zeki Bağlan 'ın "Hz. Peygamberin İşaret Ettiği İslam Şehri İstanbul" adlı konferansı oldu. "Medine 'nin Kardeş Şehri İstanbul" üzerine yapmış olduğu bu konferansta "İstanbul'dan Renkler, Sesler ve Çizgiler " ile İstanbul'un tarihinden ve öneminden bahsedildi.

Öğrencilerimiz ve mezunlarımızın ilgi ile izlediği programın son bölümünde İBB-SUFİSEM Engelliler İlahi Grubu'nun hazırlamış olduğu ilahi dinletisi gerçekleşti. İlahi dinletisi sonrası katılanlara lokum ikramı edilip hediye kitap dağıtılarak Kutlu Doğum Programı sona erdi

Hazırlık ve Birinci Sınıf Öğrencileri Kahvaltısı

Siyasal Vakfı 2014 Bahar Çalışmaları kapsamında 22.03.2014 tarihinde Siyasal Bilgiler Fakültesi bütün bölümler 2. Sınıf öğrencilerine yönelik kahvaltı programı gerçekleştirildi.

Vakıf Genel Merkezi 'nde gerçekleştirilen kahvaltı programında bursiyer ve bursiyer olmayan öğrenciler ile mezunlarımız arasında sıcak ve keyifli bir ortam sağlandı. Öğrencilerimizin hem kendi aralarında kaynaşmaları hem de mezunlarımızla bir araya gelerek onların tecrübelerinden faydalanmaları açısından verimli bir program oldu. Kahvaltı sonrasında avluda hep beraber bir çember oluşturarak sırayla kendilerini tanıtan öğrencilerden vakıf hakkında olumlu ve olumsuz fikirleri alınarak kahvaltı programına son verildi.

Bütün Bölümler 2. Sınıf Kahvaltısı

Siyasal Vakfı 2014 Bahar Çalışmaları kapsamında 15 Mart 2014 tarihinde Siyasal Bilgiler Fakültesi Hazırlık Sınıfı ve 1. Sınıf öğrencilerine yönelik, Vakıf Genel Merkezimizde kahvaltı programı düzenlendi.

Mezunlarımızın da katılım gösterdiği kahvaltı programında farklı bölümlerdeki öğrencilerimizin kendi aralarında ve mezunlarımız ile daha yakından tanışmaları, kaynaşmaları ve samimi bir ortam oluşturmaları sağlandı. Mezunlarımızın tecrübelerini aktardığı, öğrencilerin çeşitli sorularını cevapladığı ve onlara yönelik çalışmaların paylaşıldığı bu hoş kahvaltı programı sonunda öğrencilerimiz yapılan bu tür etkinliklerden dolayı vakfımıza teşekkürlerini iletiler.

3. Sınıflar Kahvaltısı

29.03.2014 Cumartesi günü 2014 Bahar Çalışmaları kapsamında Siyasal Bilgiler Fakültesi bütün bölümler 3. Sınıflara yönelik kahvaltı programı gerçekleştirildi.

Vakıf Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen programda hem bursiyer hem de bursiyer olmayan öğrencilerimiz bir araya gelerek sıcak ve eğlenceli bir ortam oluşturdular. Mezunlarımızın da katılım gösterdiği kahvaltı programı sonrası öğrencilerle mezuniyet sonrası hedeflerine yönelik bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşma sonunda vakfın hem öğrenim hayatında hem de sonrasında yanlarında olacağı belirtilerek programa son verildi.

► Siyasal Vakfı Kocaeli Grubu Rize Valisi Ersin Yazıcı'yı Uğurladı

Siyasal Vakfı Kocaeli grubu, kendisi de İstanbul Siyasal Mezunu olan, Rize'nin yeni Valisi Ersin Yazıcı için bir uğurlama programı düzenledi. Antikkapı Restaurant'da düzenlenen programa Kocaeli ve Adapazarı Bölgesinden çok sayıda grup üyesi katıldı.

KARAKUŞ,"İCRACI VE MÜTEVAZİ KİŞİLİĞİYLE BİZE ÖRNEK ŞAHSİYET"

Kocaeli Grubu Dönem Başkanı İzaydaş Genel Müdür Yardımcısı Bayram Karakuş, Kocaeli'nin özellikle Büyükşehir Belediyesi modelindeki başarılı uygulamalarıyla Türkiye için örnek olduğunu belirterek, "İl sınırında büyükşehir yapılanmasının diğer büyükşehirlerde de oluşturulması noktasında en önemli dayanak Kocaeli'deki başarılarıdır. Büyükşehir modelinin tüm Türkiye için faydalı bir model olduğu kanaatiyle, hükümetimiz tarafından bir çok büyük il de daha uygulamaya geçirildi. Bu başarıdaki en önemli pay sahiplerinden birinin de Kocaeli Büyükşehir Belediyesinde Genel Sekreter Yardımcılığı ve Genel Sekterlik görevi ile birlikte yaklaşık yedi yıl Kocaeli'ye hizmet eden Ersin Yazıcı Bey'dir. Vali Ersin Yazıcı, icracı ve aynı zamanda mütevazı kişiliğiyle, biz Siyasal Mezunları için örnek bir şahsiyettir. Rize valisi olarak yeni görevinin hayırlı olmasını diliyor, Rize'de de çok daha iyi işler yapacağına gönülden inanıyoruz. "dedi.

YAZICI,"KOCAELİ'Yİ SEVDİM, EV ALDIM"

Üyesi olduğu Siyasal Vakfının samimi davetinden dolayı teşekkür eden Vali Ersin Yazıcı, yıllardır Kocaeli'de çalıştığını, Kocaeli'yi sevdiğini, burada ev aldığını hatırlattı. Belediyedeki geçmişe dönük yaptığı çalışmalar ve uygulamalarla ilgili bilgiler veren Yazıcı, yaptığı görevler itibarıyla masanın her iki tarafını da gördüğünü ve yaşadığını belirterek, "Sistem olarak, kırmadan dökmeden, vatandaşa tepeden bakmadan hizmet ürettik. Bu anlamda gerek vatandaş ile ve gerekse personelle iyi bir bağ kurduk "diye konuştu. Belediye hizmetlerinin yürütülmesinde seçilmişler ile profesyonel atanmışların Kocaeli örneğinde olduğu gibi iyi bir ekip oluşturduklarında büyük ve başarılı hizmetler gerçekleştirebildiklerini de anlatan Vali Ersin Yazıcı, "Kocaeli Büyükşehir Belediyesi olarak Büyükşehir Belediye Başkanımız İbrahim Karaosmanoğlu öncülüğünde iyi bir ekip, uyumlu ve sistemli bir çalışmayla büyük işler gerçekleştirdik. Bunu vatandaşımız da yakinen gördüğü için seçimlerdeki tavrıyla bu başarıyı net bir şekilde takdir etti." dedi.

Gelinen noktada Rize'ye Vali olarak atanmasının yapıldığını, bundan büyük memnuniyet ve gurur duyduğunu da vurgulayan Ersin Yazıcı, şimdiden Rize için neler yapılabileceği ile ilgili çalışmalara başladığını sözlerine ekledi.

Kocaeli Grubundan Feyzullah Okumuş'a Tebrik ziyareti

Siyasal Vakfı Kocaeli grubu, Sayıştay Baş Denetçisi iken Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne Genel Sekreter Yardımcısı olarak atanan Feyzullah Okumuş'u makamında ziyaret ederek, hayırlı olsun dileğinde bulundular. Kendisi de İstanbul Siyasal mezunu olan Okumuş, ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getirerek, daha önceleri de özellikle denetim çalışmaları kapsamında Kocaeli'ne gelip gittiğini, dolayısıyla Kocaeli'de yabancılaşma çekmediğini belirtti. Özellikle, burada görev yapan okuldaşlarından haberdar olduğunu, birlikteliklerinin ve yaptıkları faaliyetlerin Ankara'dan ve diğer illerden de gıpta ile izlendiğini, bunun yapılan teklifi kabul etmesinde önemli bir faktör olduğunu söyledi.

Siyasal Kocaeli Grubu Dönem Başkanı Bayram Karakuş ise bir okuldaşlarının daha Kocaeli'ni tercih ederek buraya gelmesinden ve Kocaeli'ne katkı yapacak olmasından mutluluk duyduklarını belirterek, yeni görevlendirmenin hayırlara vesile olması temennisinde bulundu.

Sıcak bir sohbet havasında geçen ziyarete; Dönem Başkanı ve İZAYDAŞ Genel Müdür Yardımcısı Bayram Karakuş, Kocaeli Defterdarı Mustafa İlhan, Vakıfbank Saraybahçe Şube Müdürü Ahmet Şahin, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Strateji Geliştirme Daire Başkanı Bayram Çolakoğlu, Vergi Müfettişi Ömer Gezer, Kocaeli Meslekte Birlik Dernek Başkanı Mali Müşavir Hamit Akbulut, Kocaeli Şair ve Yazarlar Birliği eski Başkanı Alptekin Cevherli, İl Özel İdaresi'nden Mehri Tufan, İSU Müfettişi Ahmet Özden katıldı.

Ziyaret sonrası Grup üyelerinden Ahmet Şahin'e ait bir fotoğraf günün anısına Feyzullah Okumuş'a hediye edildi.

Siyasal Vakfı Konya Grubu Mayıs 2014 Toplantısı

Vakfımız Konya Grubu "Siyasal Buluşmaları – Bahar 2014" etkinlikleri kapsamında 10 Mayıs 2014'te Seydişehir İlçesinde, İlçe kaymakamı ve İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu Kaymakam Tuncay Sonel'in ev sahipliğinde bir araya geldi.

Davetlileri Seydişehir girişinde karşılayan Seydişehir Kaymakamı Tuncay SONEL ve üyeler kahvaltı programına geçtiler. İlk defa toplantıya katılan Konya Vali yardımcısı Bekir Yılmaz ve üyeler arasında tanışma yapıldı. Grup Başkanı Ömer TOKGÖZ kahvaltıda yaptığı değerlendirme konuşmasında konukları selamlayarak İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunları olarak Siyasal Vakfı çatısı altında 12.

kez bir araya geldiklerini söyledi. Siyasal Vakfı olarak yaptıkları çalışmalardan kısa kesitler veren TOKGÖZ yıllar önce birlikte fakültede okuduğu dönem arkadaşlarıyla bir araya gelmekten ve nostaljik paylaşımlardan duyduğu memnuniyeti belirtti.

Grup üyeleri daha sonra Kaymakam SONEL' in sunumuyla Seyyid Harun Veli Camii ve türbesini gezdiler. Akabinde Tınaztepe mağarasına geçilerek tesisler, şelale ve mağara içinde yürüyüş yaptılar. Günün sonunda ise Kuşulu parka geçilerek, yeşilin ve doğanın cevlan ettiği ortamda kısa yürüyüşler yapıldı.

Akşam yemeği ile devam eden programda üyeler Türkiye'nin siyasi ve sosyal gündemi ile alakalı fikir alışverişinde bulundular.

Programda Grup Başkanı Ömer TOKGÖZ söz alarak yaptığı konuşmada: Bugün planladığımız şekilde Siyasal Vakfı Konya Grubu olarak Bahar-2014 -Seydişehir buluşmasını gerçekleştirdik. Küpe Dağları eteğindeki Seyyid Harun Veli'nin manevi atmosferinde ve Tınaztepe mağarasının harikulade manzarası eşliğinde ve baharın kendini gösterdiği Kuşulu Parkın yemyeşil bağrında bizi misafir eden İstanbul Siyasalın yüz akı Kaymakamımız Sayın Tuncay SONEL'e Siyasal Vakfı Konya Grubu olarak teşekkür etti.

Grup Başkanı Ömer Tokgöz tarafından Seydişehir Kaymakamı Tuncay SONEL'e onlarca başarılı projeyi yürüterek çok sayıda ödül almış bir Kaymakam olarak şu anda Seydişehir'de görev yapmasının Seydişehir ilçesinde yaşayanlar ve Konya için büyük bir fırsat olduğu ifade edilirken, Konya'yı yakından tanınması için Karatay Belediyesi kültür yayınlarından bir set takdim edildi.

Toplantıya ev sahipliği yapan Seydişehir Kaymakamı Tuncay SONEL ise İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu olmaktan gurur duyduğunu belirterek, yıllar sonra Seydişehir'de fakülte mezunları ile bir araya gelmekten ve Siyasal Vakfı Konya Grubunun üyelerini misafir etmekten duyduğu memnuniyeti belirtti.

Programı İ.Ü. SBF mezunu olan Konya Vali Yardımcısı Bekir YILMAZ, Konya Çalışma ve İş Kurumu İl Müdür Yardımcısı Ömer TOKGÖZ, Çeltik Kaymakamı Ramazan PEKTAŞ, Seydişehir Kaymakamı Tuncay SONEL, Taşkent Kaymakamı Yakup BÖLÜKBAŞI, Ömer ÜNAL, Dr. Osman ÇETİNER, Ökkeş DAĞI, Yrd. Doç. Dr. Hasan MOR, Yrd. Doç. Necati ANAZ, SGK Denetmeni Sami Öner, H. Rıza Karipçin, SGK birim yetkilisi Pınar Çiğdem, Nihat Turgut, Mehmet Oğul başta olmak üzere kamuda bürokrat olarak görev yapan ve değişik özel sektör alanlarında faaliyet gösteren siyasal mezunu işadamları katıldılar.

Siyasal Vakfı Konya Grubu Haziran 2014 Toplantısı

Siyasal Vakfı Konya Grubu olarak 2008 yılından beri yapılmakta olan "Siyasal Buluşmaları" kapsamında Haziran ayı toplantısı 14 Haziran 2014 akşamı, İ. Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesinde 1982 yılından 2008 yılına kadar aralıksız 26 yıl hocalık yapan ve halen Beykent Üniversitesi İktisat bölümü başkanı olan Prof. Dr.Ahmet Güner SAYAR'ın katılımıyla yapıldı.

Program başlangıcında İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Vakfı Konya Grubu Başkanı Ömer TOKGÖZ açılış ve takdim konuşmasında katılımcılara ve Prof. Dr.Ahmet Güner SAYAR'a hoşgeldiniz diyerek İÜSBF Siyasal Vakfı Konya Grubunun 11.etkinliğinde bir araya gelmekten duyduğu memnuniyeti vurguladı.

20.30-23.30 saatleri arasında Meram Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü Hasan Köy Tesislerinde yapılan programda bir kaç "Yüksek lisans semineri" formatında geçen konuşmasında hocamız "Osmanlıdan Cumhuriyete Son Devrin Bilgin, Arif, Şairleri, Mutasavvıf ve Meslek Üstadlarından Portreler" konulu sunumunun yanı sıra Mevlevi Usul ve Adabı, Karl Popper' in Bilim Felsefesi ile Ziya Gökalp ve Yahya Kemal ekseninde Türk tanımı üzerinde durdu . Karşılıklı soru cevaplar ile geçen programda Prof. Dr. Ahmet Güner SAYAR Irak-Suriye çatışma ortamında Türkiye'nin konumu ve enerji koridoru olma olasılığı üzerinde de analizlerde bulundu.

Program sonunda İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesinin 1982-86 döneminin hocaları da tek tek anılarak akademik kimlik ve kişilikleri üzerine anılar paylaşıldı, vefat edenlere Allah'tan rahmet yaşayanlara ise başta hocamız olmak üzere uzun ömürler dilendi.

Programa Konya Vali yardımcısı Bekir Yılmaz, Çeltik Kaymakamı Ramazan Pektaş, İşkur İl Müdür Yardımcısı Ömer Tokgöz, Yrd. Doç. Dr. Hasan Mor, Yrd. Doç. Dr. Erdal Bayrakçı, Büyükşehir Belediyesi İç denetçi İbrahim Çatal ve Konya da kamu ve özel sektörde görev yapan çok sayıda İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunları katıldı.

Program başlangıcında İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Vakfı Konya Grubu Başkanı Ömer TOKGÖZ açılış ve takdim konuşmasında katılımcılara ve Prof. Dr.Ahmet Güner SAYAR'a hoşgeldiniz diyerek İÜSBF Siyasal Vakfı Konya Grubunun 11.etkinliğinde bir araya gelmekten duyduğu memnuniyeti vurguladı.

20.30-23.30 saatleri arasında Meram Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü Hasan köy tesislerinde yapılan programda bir kaç "Yüksek lisans semineri" formatında geçen konuşmasında hocamız "Osmanlıdan Cumhuriyete Son Devrin Bilgin, Arif, Şairleri, Mutasavvıf

ve Meslek Üstadlarından Portreler" konulu sunumunun yanı sıra Mevlevi Usul ve Adabı, Karl Popper' in Bilim Felsefesi ile Ziya Gökalp ve Yahya Kemal ekseninde Türk tanımı üzerinde durdu . Karşılıklı soru cevaplar ile geçen programda Prof. Dr. Ahmet Güner SAYAR Irak-Suriye çatışma ortamında Türkiye'nin konumu ve Enerji koridoru olma olasılığı üzerinde de analizlerde bulundu.

Program sonunda İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesinin 1982-86 döneminin hocaları da tek tek anılarak akademik kimlik ve kişilikleri üzerine anılar paylaşıldı, vefat edenlere Allah (cc)'tan rahmet yaşayanlara ise başta hocamız olmak üzere uzun ömürler dilendi.

Programa Konya Vali yardımcısı Bekir Yılmaz, Çeltik Kaymakamı Ramazan Pektaş, İşkur İl Müdür Yardımcısı Ömer Tokgöz, Yrd. Doç. Dr. Hasan Mor, Yrd. Doç. Dr. Erdal Bayrakçı, Büyükşehir Belediyesi İç denetçi İbrahim Çatal ve Konya da kamu ve özel sektörde görev yapan çok sayıda İstanbul Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunları katıldı.

Mehmet Sarıcan Anma Toplantısı

Siyasal Vakfı Kocaeli Grubu, yedi yıl önce elim bir trafik kazası sonucu hayatını kaybeden, 1988 mezunumuz, Kandıra eski Kaymakamı Mehmet Sarıcan'ı düzenlenen törenle andı.

Törende, Kocaeli Valisi Ercan Topaca'nın himayesinde TV41 Yapımcısı Selçuk Sevim tarafından hazırlanan Mehmet Sarıcan belgesel çalışması da, ailesi, dostları ve sevenleri ile paylaşıldı.

Programa, Kocaeli Valisi Ercan Topaca, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Ersin Yazıcı, Vali Yardımcıları, ilçe Kaymakamları, çok sayıda Siyasal Mezunlar Grubu üyesi, Kocaeli'de görev yapan bürokratlar, eski çalışma ve okul arkadaşları, ailesi, akrabaları, çok sayıda Kocaeli'li ve Kandıralı'lı iştirak etti.

Oldukça duygusal anların yaşandığı gece Kur-an'ı Kerim Tilaveti ile başladı. Kocaeli İl Müftüsü Mehmet Sönmezoğlu, Mehmet Sarıcan için dua ettirdi. Ardından kısa bir konuşma yapan Kocaeli Valisi Ercan Topaca, Sarıcan'ın Kandıra'da yaklaşık dört yıl görev yaptığını hatırlatarak, bu süre boyunca iyi bir eş, baba, insan ve yönetici olduğunun görüldüğünü kaydetti. Topaca, Mehmet Sarıcan'ın anısını ölümsüzleştirmek için bir belgesel yapıldığını dile getirerek, emeği geçen TV 41 ailesine teşekkürlerini iletti.

Daha sonra belgeselin hazırlanmasında katkıları ve desteklerini esirgemeyen Kocaeli Valisi Ercan Topaca'ya, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Ersin Yazıcı'ya ve TV 41 adına Program yapımcısı Selçuk Sevim'e tertip Komitesi adına Ahmet Şahin tarafından teşekkür Plaketleri verildi.

Ardından Sarıcan'ın hayatını konu edinen 65 dakikalık "Kaymakam Bey" adlı belgeselin gösterimi yapıldı. Kaymakam Sarıcan'ın eşi ve katılımcıların belgesel gösterimi sırasında zaman zaman gözyaşlarına hakim olamadığı görüldü.

MEHMET SARIKAN'IN ÖZGEÇMİŞİ

Kocaeli'nin Kandıra ilçesi Kaymakamı iken trafik kazasında kaybettiğimiz Mehmet Sarıcan, 1967 yılında Tokat Yeşilyurt'ta doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini aynı yerde tamamladıktan sonra 1988 yılında İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü'nden mezun oldu. Sarıcan, mezuniyet sonrası kısa süre idari yargı hakim adayı olarak çalıştı. 1990 yılında Balıkesir'de kaymakam adayı olarak mesleğe başladı. Sarıcan, Bozcaada, Hisarcık, Kozluk, Kumru ve Kangal kaymakamlıklarında bulunduktan sonra 13 Ekim 2003'de Kandıra Kaymakamlığına atandı. Sarıcan, evli ve 3 çocuk babasıydı.

A'dan Z'ye bütünleşik çözümler...

Bütünleşik çözümler...

21. yüzyıl iş dünyasının en önemli kavramlarından biri. Ağır ve hantal yapıların tasfiye edildiği, dinamik ve proaktif yönetimlerin tercih edildiği bu yeni yüzyıl, "Bütünleşik Çözümler" üreten şirketlerin varlığını vazgeçilmez kılıyor. Tıpkı, A'dan Z'ye çözümler üreten Türkiye'nin ilk Kültür-Sanat Ajansı gibi...

Mehmet Akif Cad. Turunçlu Sk. Mesa Plaza No: 25/4
Merter / İSTANBUL

Telefon +90 212 677 20 80 pbx
Faks +90 212 677 20 88
Web www.adanzereklam.com

Başkanlık Sistemi Üzerine Düşünceler

Prof. Dr. Hakan ALTINTAŞ

Gaziantep Üniversitesi, İslahiye İİBF Dekanı ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı
1992 Kamu Yönetimi Mezunu

İnsanlar melek olsaydı hiçbir hükümet sistemine gereksinim duymayacaklardı.

A.B.D'de Dünya Ticaret Merkezi'ne karşı 11 Eylül'de gerçekleştirilen terörist saldırılar ve devam eden terörizm dünyanın dengesini ve çehresini değiştirdi. O günden beridir yaşananlar ve ileride yaşanacak olanlar, alıştığımızdan farklı bir dünyanın ortaya çıkacağını işaret ediyor. Bu nasıl bir dünya olacak? Başkanlık sisteminin bu sorunu da çözebileceği bazı siyaset bilimcileri tarafından ileri sürülmektedir. Türkiyede de Anayasayı değiştirme tartışmaları şimdilerde gündemi belirlemektedir ve en çok tartışılan konulardan biri de hiç şüphesiz ülkede yaşanan siyasal ve ekonomik tikanıklığın giderilebilmesinin Başkanlık ya da yarı Başkanlık modellerinin benimsenmesi ile mümkün olabileceği ileri sürülmektedir. Ülkemizde Başkanlık sistemine doğru artan bir eğilim gözlenmektedir.

Sayın Başbakanımız Tayyip Erdoğan Bey'in, "Başkanlık sisteminde parlamentonun denetim gücünün çok daha fazla olduğunu belirterek, başkanlık sisteminin çok daha seri hizmet vermeye olanak sağladığını söyleyerek "Bizim sistemimizde bürokratik oligarşi yönetimle adeta savaş içindedir. Ama bunları istediğim süratle gerçekleştiremiyorum", "Kalbinizde başkanlık sistemi mi yatıyor" sorusuna, "Gönlümde var. Ama illa olacak diye bir direncim yok. Milletin takdiri neyse o. Tartışılın diyorum" yanıtını verdiğini" kamuoyumuz tarafından bilinmektedir. Sayın Başbakanımız Tayyip Erdoğan Bey'in, 2014 yılında Cumhurbaşkanı seçiminden sonra, belirsiz mevcut sistemden yumuşak bir geçişle Türk usulü rasyonel veya yarı başkanlık sistemine geçiş ile ilgili tedbirlerin alınması sağlanarak, konjonktürel şartlara göre sistem değişikliği kendi seyri içinde 2015 genel seçimleri sonrasında Anayasa'nın değiştirilmesi gerçekleştirileceğine ilişkin medya'da yazılar ve yorumlar yer almaktadır.

Batı demokrasilerinde uygulanan, Britanya Parlamenter Demokrasi, ABD Başkanlık ve Fransa Yarı Başkanlık Sistemleri'nin sentezi diyebileceğimiz, Türk usulü başkanlık veya yarı başkanlık sisteminin oluşmasında TBMM, Kurucu Meclis gibi çalışarak başkanlık sisteminin hukuki yapısını ve seçim sistemlerini düzenleyecek, yeni sisteme geçişte alınması gereken tedbirler ile yapılması gerekli reformların hukuki alt yapısı oluşturulacağı konusunda tartışmalar devam etmektedir.

Bu nedenle Başkanlık sistemin hangi şartlarda kurulduğu, ne gibi aşamalardan geçtiği ve günümüzde nasıl bir gelişme izlediği iyi bilinmelidir. Tarihsel ve kurumsal sürecin analizini daha sonraki yazılarımızda açıklamak üzere konu hakkında genel bir değerlendirme yapmak istiyorum.

Siyaset bilimcileri, genellikle, devlet sistemlerinde benzeyen ve ayrı olan noktaları saptamak, ya da salt ortak bir noktanın ortaya konmasını sağlamak için iki yol izlemektedirler. Bazıları anayasalardaki belirli noktaların bütün ülkeler için hep birlikte ele alınmasının ve inceleme konusu üzerinde bazı genellemelere varılmasının doğru olacağını düşündükleri halde; bazıları da, siyasal kurumları kendi ulusal ortamlarının ve gelişmelerini açıklayacak ulusal çevrelerinin içinde incelemek istemektedirler. Birinci davranışı benimseyenler siyasal kuvvetler, ideoloji, siyasal karar vermede etkili olan unsurlar ve olaylara uzak kalıp bir bütün olarak toplu bir biçimde kurumları tündengelimci bir yöntemle ele alarak karşılaştırmalar yapma yoluna gitmektedirler. İkinci davranışı benimseyenler ise her ülkenin kurumlarını tek tek ele alarak olayların ve siyasal kuvvetlerin dinamik ilişkisiyle birlikte çok yakından siyaset, sosyoloji, sosyal psikoloji, iktisat ve psikoloji yönlerinden incelemektedirler. Kuşkusuz bu iki davranıştan birincisi gerçeklerden uzaklaşması; ikincisi ise çok sınırlı olması nedeniyle eleştirilmiştir.

Son yıllarda Türkiye'de varolan siyasal ve idari sistemde kapsamlı reformlar talebi sıklıkla dile getirilirken, rejim değişikliği - Başkanlık, Yarı-Başkanlık ve diğer karma rejimler arayışlarının ve tartışmalarının da gündemde daha önemli bir yer almaya başladığı görülüyor. Mesele, değişen dünya ve hızla değişen toplum koşullarında, zaman zaman "yönetilebilirlik" sorunuyla karşı karşıya kalan ülkemizde "iyi" bir yönetimin sağlanabilmesidir.

Bunun için de kurumların ve kurumlar arası ilişkilerin yeniden tanımlanması doğrultusundaki öneriler tartışılmaktadır. Bu noktada, iyi bir yönetim için kurumsal düzenlemelerin önemli olduğu varsayımından hareket edilmektedir. Gerçekten de kurumlar önemli midir? Ya da demokratik ve etkin bir yönetim için kurumsal düzenlemelerin önem derecesi nedir? Kurumlar siyasal aktörler için motivasyon yada motivasyonsuzluk yaratır, aktörlerin kimliklerini biçimlendirir, politika-üretiminin çerçevesini kurar, demokratik rejimlerin yapılanmasını kolaylaştırabilir yada zorlaştırabilir.

Genel bir değerlendirme yapıldığında, bizzat rejimin tasarımı ve işleyiş esprisi nedeniyle Başkanlık rejimlerinin hükümet istikrarı sağlarken siyasal istikrarsızlığa yol açtıkları görülmektedir. Siyasal istikrarsızlık ve hatta bunalımla karşılaştıklarında Başkanlık rejimlerinin özellikle zafiyet içinde kaldıkları anlaşılmaktadır. Nitekim, bir bunalımı çözmek için Başkanı uzaklaştırmak zorunluğuyla karşılaşıldığında tüm rejimin sallandığı, istifa etmek konusunda ayak direyen bir Başkana karşı hiçbir kurumsal formül bulunmadığı, üstelik Başkan istifa ettiğinde yerine geçecek olan Başkan yardımcısının da yeterli meşruluğu olmadığı için bunalımın daha da derinleşme eğilimi taşıdığı, yine Mainwaring tarafından saptanmıştır. Üstelik, ikiden fazla siyasal partinin parlamentoda yer aldığı, yani çok partili sistemlerde Başkanlık rejimiyle demokrasinin istikrarının bir arada gitmediği de kanıtlanmış bulunmaktadır.

Parlamenter rejimlerince, hükümet istikrarsızlığına daha fazla meydan verirken, demokrasinin istikrar içinde

çalışmasını sağladıkları göze çarpmaktadır. Parlamenter rejimler Başkanlık rejimlerine oranla daha uzun ömürlüdürler. Bunalımla karşılaştıklarında hükümetleri feda ederek, demokrasiyi kurtarmak ve bunalımı aşmak için daha fazla kurumsal çözüm üretme yeteneğindedirler. Üstelik, çok partili ortamlar Parlamenter rejimle uyumlu olarak hem bunalımları daha kolay çözmekte, hem de demokrasinin istikrar içinde yönetmesine fırsat tanımaktadırlar Powell Jr., 1982’de yayımlanan ve 1945 sonrası demokrasilerin karşılaştırılması açısından en kapsamlı araştırmalar arasında gösterilen çalışmasında Parlamenter rejimlerin nispi temsil sistemine bağlı seçim uygulamalarıyla birlikte, şiddete başvurmadan yönetmeyi ve kamu düzenini korumayı Başkanlık rejimlerinden daha iyi sağladığı sonucuna varmaktadır. Üstelik çift ve çok partililik açısından Parlamenter rejimlerin istikrar ve bunalım performanslarının farklı olmadığı da daha sonra saptanmış bulunmaktadır.

Amerikan vatandaşlarının hürriyet ve demokrasi idealinde birleşmeleri ve bu ülkede milli bünyeyi parçalayıcı tarihi ve siyasi faktörlerin mevcut olmaması kurulan sistemin arızasız yürümesinde önemli bir etken olmuştur.

Yukarıda sergilenen araştırma bulguları ve olgusal saptamaların ışığında kurumsal düzenlemelerin siyasal sistem üzerinde önemli etkileri bulunduğu görülmektedir. Bunlardan en belli başlılarını şu şekilde sıralayabiliriz:

1. Yürütmenin de yasama gibi doğrudan halk oyuyla belirlendiği rejimler siyasal yetkilerin kullanımında bir çift başlılık ve bundan doğan bir meşruluk sorununa yol açmaktadır. Kendisini eşit ölçüde meşru olarak gören

yürütme ve yasama eğer bir de farklı siyasal partilerce denetleniyorlarsa, kendi görüş ve programlarının uygulanmasında ısrar ederek, yürütme-yasama çatışmasına ve siyasal kararların alınmasını engelleyecek ölçüde kilitlemelere ve sistemin felç olmasına yol açmaktadır.

2. Yürütmenin de yasama gibi doğrudan halk oyuyla belirlendiği rejimlerde çok partili bir sistem söz konusuysa, yasama organındaki çok partililik, yukarıda belirtilen sorunların boyutlarını da arttırarak demokrasinin çalışamaz hale gelmesine yol açmaktadır. Çok partili bir sistemde Başkanlık sistemi içinde kalarak demokrasisini ayakta tutabilen hiçbir az gelişmiş ülke örneği bulunmamaktadır. Özellikle, Başkanlık sistemi çok partili bir sistemle bağdaşmamaktadır.

3. Yürütmenin de yasama gibi doğrudan halk oyuyla belirlendiği rejimlerde, görev sürelerindeki uzunluk ve katılık, halkın siyasal liderlerden, özellikle Başkandan hesap sormasını zorlaştırmakta, olağan siyasal katılmayı anlamsızlaştırmakta, protesto ve sokak hareketlerini teşvik etmektedir. Görev süresi kısıtlandığında Başkan seçim vaatlerini yerine getirecek girişimlerde bulunamamakta, görev süresi kısıtlandığında, süre sonunda kendisinden seçmen tarafından hesap sorulmayacağını bildiğinden, Başkan keyfi ve ceberut davranarak görevini suiistimal etmektedir. Bu durum da yasama ile sürtüşmenin ve protesto eylemlerinin artmasına neden olmaktadır.

4. Yürütmenin de yasama gibi doğrudan halk oyuyla belirlendiği rejimlerin seçimleri “sıfır toplamı oyun”

görüntüsü çizmektedir. Böylece, iktidar ve muhalefet ilişkileri Parlamenter rejimlere oranla daha gergin ve çatışma içeren bir nitelik arz etmektedir. Bu durum, yürütme-yasama ilişkilerini daha da zor uzlaşır bir içeriğe sokmaktadır. Siyasal kültürün uzlaşma üretmekte büyük katkısı olmadığı ortamlarda - ki Latin Amerika bu görüntüyü sergilemektedir - yürütme-yasama ilişkileri felce uğramakta veya adeta savaş ortamına dönüşmektedir.

5. Parlamenter rejimlerde Başbakan her zaman, Başkanlık rejimlerinin Başkanı’na göre, daha kolay değiştirilmektedir. Özellikle, yerleşik demokrasilerde Başbakanlar yönetme zaafı gösterdiklerinde, keyfi davranışlar sergilediklerinde, partileri için bir yük olmaya başladıklarında hemen istifaya zorlanabilmektedirler. Parlamenter rejimlerde siyasal liderler partilerinin ve halkın tepkisine daha duyarlı olmaktadırlar. Bu rejimlerde olağan katılma daha fazla, protesto davranışı daha az olmaktadır. Dolayısıyla, Parlamenter rejimler daha istikrarlı, yürütmenin de yasama gibi doğrudan halk oyuyla belirlendiği rejimler ise daha az istikrarlı bir görüntü çizmektedir.

6. Başkanlık rejimleri hükümet istikrarı sağlarken, siyasal sistemi istikrarsızlığa sevk etmektedir. Parlamenter rejimler hükümet istikrarı sağlamazken, siyasal sistemde istikrar sağlamaktadır. 1945 sonrası demokrasilerin karşılaştırılması açısından en kapsamlı olarak genel kabul gören araştırmasında G. Bingham Powell Jr.’ın parlamenter rejimler nispi temsil sistemine bağlı seçim uygulamalarıyla birlikte, şiddete başvurmadan yönetmeyi ve kamu düzenini korumayı Başkanlık rejimlerinden daha iyi sağlıyorlar sonucuna vardığını bir kere daha vurgulamak yerinde olacaktır.

7. A.B.D’indeki Başkanlık Sistemi örneği göstermektedir ki, istikrarın özü aslında sosyo-kültürel arka planla yakından ilişkili olup, önemli olan yasama, yürütme ve yargı güçleri arasındaki ilişkinin nasıl kurulacağıdır. A.B.D dışındaki uygulamalar göstermektedir ki, kendi kültürel, toplumsal, ekonomik ve siyasal bağlamından koparılarak kopya edilen, yürütme cephesi dikkate alınıp, yasama ve/veya yargı cephesi ihmal edilen girişimler başlangıçtaki iyi niyetli çabalara rağmen başarısızlığa uğramaktadır.

8. Başkanlık Sistemi bazı küçük değişikliklerle, her türlü ağır şartlara rağmen, bugüne kadar ayakta kalabilmiş ve hala Amerikan halkının ihtiyaçlarına ve isteklerine cevap verebilmektedir. Gerçi Amerika’da bu sistemin eskidiğini

ileri sürenler yok değildir. Ancak tüm bu eleştirilere rağmen Başkanlık Sistemi ile yönetilen Amerika bugün, her zamankinden daha kuvvetli bir durumdadır. Amerikalıların sisteme olan inançları son yaşanan seçimlerde de kendini göstermiştir. Tartışmalı seçim sürecine rağmen Amerikan halkının yüzde 80’inin seçimin nihai sonucunu meşru kabul ettiğini göstermektedir. Bu oran çok önemli bir uzlaşmanın ve Amerikalıların sisteme olan desteğinin, aynı zamanda da ortada bir “kriz” görmediğinin göstergesidir. Bu durum bazı gözlemcilerin sisteme uzun süre olumsuz bakmalarına ve çıkacak tikanıkları aşamayacağı iddiaları yanıltılmıştır. Sistemin gösterdiği devamlılık ve esneklik karşısında gözlemcilerin büyük çoğunluğu sistem lehine görüşlerini değiştirmiştir.

9. ABD’deki siyasal yapının Başkanlık sisteminin çoğunlukçuluğu Riggs’in deyiimiyle “gücün merkezileşmesi, başlangıçtan günümüze kadar devam eden süreçte bölünmüş iktidar dönemlerinde zaman zaman ortaya çıkan nevroitik kısır döngüyü engellemiştir.

10. Yasama ve yürütme arasındaki görüş ayrılıklarında bir arabulucu olarak görev yapan Yüksek Mahkemenin varlığı; ordu üzerindeki katı sivil denetim geleneği; gücü nesiller boyunca federal düzeyde değil de, Federe Devletlerde toplayan federalizm uygulaması ve disiplinli olmayan, ılımlı iki partili sistem çoğunlukçu eğilimlerin dengelenmesinde önemli rol oynamaktadır.

11. Amerikan Anayasası, üç organdaki temsilcilerin farklı seçmen çoğunluklarınca, farklı mekanizmalarla ve farklı dönemler için seçilmesini sağlayacak bir düzenleme öngörerek, azınlığın haklarını çiğneyebilecek ezici bir çoğunluğun oluşmasını engelleme amacını gütmüştür. Çoğunlukçuluk karşıtı (anti-majoriter) bu eğilim, ABD’deki partilerin adem-i merkezietçi, disiplinsiz ve sorumsuz yapılanmaları ile birleştiğinde; tüm kamu gücünün tek bir çoğunluğun eline verilmesi engellenerek, Başkanlık anayasasının temelindeki kontrol ve dengeler düşüncesine hizmet edilmiş olmaktadır. Bu yapının pratik yararı ise, çift meşruluktan kaynaklanan kilitlemelerin aşılmasında kendini göstermektedir.

12. Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz; önemli olan her kurumun yeşermesine uygun toprağı yakalamaktır. İyi ya da kötü, doğru ya da yanlış hükümet sistemleri yoktur; belli bir siyasal bünyeye uygun ya da uygun olmayan hükümet sistemleri vardır.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanları

Deniz SARUHAN

Siyasal Bilgiler Fakültesi / Öğrenci

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

İSMET İNÖNÜ

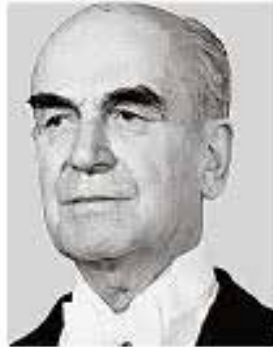
CELAL BAYAR

CEMAL GÜRSEL

CEVDET SUNAY

FAHRİ KORUTÜRK

KENAN EVREN

TURGUT ÖZAL

SÜLEYMAN DEMİREL

AHMET NECDET SEZER

ABDULLAH GÜL

M. Kemal ATATÜRK

Görev Süresi: 29 Ekim 1923 - 10 Kasım 1938

1881 yılında, Osmanlı İmparatorluğu'nun bir ili olan Selanik'te doğdu. Babası Ali Rıza Efendi, annesi Zübeyde Hanım'dır. Babasını küçük yaşta kaybettikten sonra ilkokulu Selanik'te Şemsi Efendi Mektebi'nde okudu. Öğrenimini Selanik Askerî Rüştiyesi ve Manastır Askerî İdadisi'nde sürdürdü. 1899'da girdiği İstanbul Harbiye Mektebi'ni 1902 yılında piyade teğmeni rütbesiyle, Harp Akademisi'ni de 1905'te kurmay yüzbaşı olarak bitirdi. 1909'da İstanbul'daki (31 Mart Vak'ası) ayaklanmayı bastıran Hareket Ordusu'nda görev yaptı. 1911'de İtalya'nın Trablusgarp'a asker çıkarması üzerine Tobruk'a gönderildi. Tobruk ve Derne'de Türk Kuvvetlerini başarı ile yönettikten sonra binbaşı rütbesiyle 1912-1913 yıllarında Balkan Savaşı'na katıldı. Birinci Dünya Savaşı'nda, 1915'te, 19. Tümen Komutanı olarak Çanakkale Savaşı'na katıldı. Gelibolu'da düşman saldırılarını başarı ile durdurdu; "Anafartalar Kahramanı" olarak ün kazandı.

Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması'ndan sonra İstanbul'a geldi. Ülkeyi düşman işgalinden kurtarmak amacını gizli tutarak, Ordu Müfettişliği görevi ile İstanbul'dan ayrıldı. Karadeniz yoluyla 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkan Mustafa Kemal, 22 Haziran 1919'da Amasya Genelgesi'ni yayımladı. Türk milletine, "Vatanın bütünlüğünün ve milletin bağımsızlığının tehlikede olduğunu, azim ve kararlılıkla vatanın kurtarılması için Sivas'ta bir kongre toplanacağını" bildirdi. Ayrıca Osmanlı Hükûmeti'nin verdiği görevden ve askerlikten istifa ederek 23 Temmuz 1919'da Erzurum'da, 4 Eylül 1919'da Sivas'ta toplanan kongrelerin başkanlığını yaptı.

İtilaf Devletleri'nin yardımıyla İzmir'i işgal eden Yunan Kuvvetlerinin ilerlemesi 1921'de Birinci ve İkinci İnönü savaşlarıyla durduruldu. 23 Ağustos 1921'de yeniden saldıran Yunan Ordusu bozguna uğratılarak Başkomutan Mustafa Kemal Paşa'nın yönettiği Türk Ordusu Sakarya Meydan Savaşı'nı zaferle sonuçlandırdı. Bu zafer nedeniyle Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Mustafa Kemal'e 'Mareşal' rütbesi ve 'Gazi' unvanı verildi. Türk Ordusu, vatanı düşman işgalinden kurtarmak için 26 Ağustos 1922'de karşı saldırıya başladı. Mustafa Kemal Paşa'nın yönettiği Başkomutan Meydan Savaşı'nda (30 Ağustos 1922) Türk Ordusu Yunan Ordusu'nun büyük kısmını yok etti. Bozguna uğrayarak kaçan düşman kuvvetlerini izleyen Türk Ordusu 9 Eylül 1922'de İzmir'e girdi. 11 Ekim 1922'de Mudanya Ateşkes Antlaşması imzalandı ve İtilaf

Devletleri işgal ettikleri Türk topraklarından çekildiler.

Kurtuluş Savaşı'nın ardından TBMM tarafından 29 Ekim 1923 günü Cumhuriyet ilan edilirken, Mustafa Kemal de Cumhurbaşkanı seçildi. 1938'deki ölümüne dek arka arkaya 4 kez cumhurbaşkanı seçilen Atatürk, bu görevi en uzun süre yürüten cumhurbaşkanı oldu.

Atatürk, yalnızca Türk milletinin Kurtuluş Savaşı'nı başarı ile yöneten bir komutan değil, aynı zamanda gerçekleştirdiği devrimler ile de dâhi bir devlet adamı idi. 57 yıl süren yaşamının büyük kısmında, milletin ve vatanının bağımsızlığı ve mutluluğu için yılmadan çalıştı ve girdiği her mücadeleden zaferle çıktı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, cesur ve unutulmaz önderi Mustafa Kemal Atatürk, 10 Kasım 1938'de aramızdan ayrıldı.

İsmet İNÖNÜ

Görev Süresi: 11 Kasım 1938 - 22 Mayıs 1950

1884 yılında İzmir'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Sivas'ta tamamladı. Bir yıl Sivas'ta Mülkiye İdadisi'nde okuduktan sonra, 1897 yılında İstanbul'daki Mühendishane İdadisi'ne gitti. 1901'de Mühendishane-i Berri-i Hümayun'a (Kara Harp Okulu) giren İsmet İnönü, bu okulu 1903'te topçu teğmeni olarak birincilikle bitirdi. 1906'da Erkân-ı Harbiye Mektebi'nden gene birincilikle mezun olarak kurmay yüzbaşı rütbesiyle Edirne'deki 2. Ordu'nun 8. Alayı'nda bölük komutanlığına atandı. 1910–1913 yılları arasında Yemen İsyanı'nın bastırılması harekâtına katıldı.

I. Dünya Savaşı sırasında Kafkas Cephesi'nde Kolordu Komutanı olarak Atatürk'le birlikte çalışırken, dostlukları ve devletin geleceği hakkında ortak fikirleri geliştirdi. Ardından Suriye Cephesi'nde savaşan İsmet Bey, Millî Mücadele sırasında Atatürk'ün en yakın silâh arkadaşı olarak öne çıktı. 23 Nisan 1920'de açılan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne Edirne milletvekili olarak katıldıktan sonra, 3 Mayıs'ta İcra Vekilleri Heyeti'nde Erkân-ı Harbiye-i Umumiye Vekili oldu. Albay İsmet Bey, mebusluk ve bakanlık görevleri de uhdesinde kaldığı halde Garp Cephesi Komutanlığı görevine getirildi. Kuruluş aşamasındaki düzenli ordu ile Çerkes Ethem ayaklanmasının ve iç isyanların bastırılmasında etkin rol oynadı. Ocak ve Nisan 1921'de I. ve II. İnönü savaşlarında Yunan ordusunun Anadolu içlerine ilerleyişini durdurdu. I. İnönü Savaşı ile tuğgeneral rütbesine yükselen İsmet Paşa, Sakarya

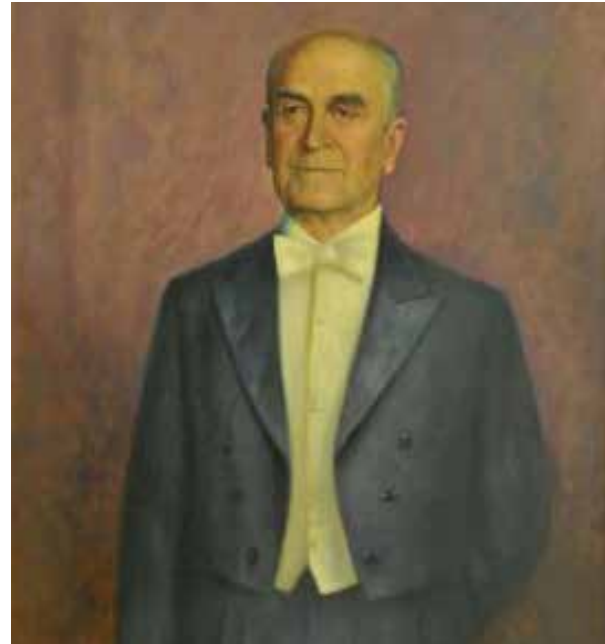
Meydan Savaşı ve Büyük Taarruz'dan sonra kazanılan zafer üzerine Mudanya Ateşkes toplantısında Büyük Millet Meclisi'ni temsil etti. 1922'de hariciye vekili oldu. Gençlik yıllarından beri edindiği diplomatik müzakere tecrübesi nedeniyle Lozan Barış Konferansı'na Dışişleri Bakanı ve Türk heyeti başkanı olarak gönderildi. Görüşmeler sırasında Türkiye'nin çıkarlarını titizlikle savunan İsmet Paşa, 24 Temmuz 1923'te Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığının ve egemenliğinin tanınmasını sağlayan Lozan Antlaşması'nı imzaladı.

Cumhuriyetin ilânından sonra 1923–1924 yıllarında ilk hükûmette 1925–1937 yılları arasında başbakan olarak görev aldı, Atatürk'ün ölümünden sonra 1938 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Türkiye'nin ikinci cumhurbaşkanı olarak seçilen İnönü, cumhurbaşkanlığının yanı sıra CHP Genel Başkanlığı'na da getirildi. CHP'nin 26 Aralık 1938'de toplanan I. Olağanüstü Kurultayı'nda partinin değişmez genel başkanı seçilerek Millî Şef unvanını aldı.

II. Dünya Savaşı sırasında Türkiye'yi savaş felâketinin dışında tutmayı başaran İnönü, savaştan sonra çok partili siyasi rejime geçilmesinde etkili oldu. 25 Aralık 1973 tarihinde ölünceye kadar Anayasa gereğince Cumhuriyet Senatosu tabii üyeliği yapan İsmet İnönü'nün, 1916 yılında evlendiği Mevhibe Hanım'dan üç çocuğu bulunmaktaydı.

Celal BAYAR

Görev Süresi: 22 Mayıs 1950 - 27 Mayıs 1960

1883 yılında Bursa'nın Gemlik ilçesinin Umurbey köyünde doğdu. Bursa'da İpek Meslek Yüksek Okulu ve College Francais de l'Assomption'da eğitim gördü ve memuriyet yaşamına atıldı. Hukuk ve bankacılık alanlarında çalıştı. 12 Ocak 1920'de toplanan son Osmanlı Mebusan Meclisi'ne Saruhan Sancağı milletvekili olarak katıldı. Millî Mücadele'nin başlaması ile birlikte Anadolu'ya geçerek bu hareketteki yerini aldı. Birinci Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili olarak görev alan Mahmut Celal Bey, 1921'de İktisat Bakanı oldu. Lozan Barış Konferansı'na danışman göreviyle katıldı. 1923 seçimlerinden sonra II. Büyük Millet Meclisi'ne İzmir milletvekili olarak girdi. Mart 1924'te Mübadele, İmar ve İskan Bakanlığına atandı. Temmuz 1924'te bu görevinden istifa etti. 1932'de İktisat Bakanlığı'na getirilen Bayar, 1937'ye kadar bu görevde kaldı. Ayrıca 1937–1939 yılları arasında başbakanlık yaptı. Daha sonra siyasî yaşamını İzmir milletvekili olarak sürdürdü.

Çok partili siyasî yaşamın başlaması üzerine 1946 yılında Adnan Menderes, Fuat Köprülü ve Refik Koraltan ile birlikte Demokrat Parti'yi kurdu ve başkanlığa getirildi. Demokrar Partinin 1950 seçimlerini kazanmasından sonra 22 Mayıs 1950'de IX. Dönem TBMM üyelerinin seçiminden hemen sonra yasa gereği yapılan seçimlere 487 milletvekilinin 453'ü katıldı. Celal Bayar 1. turda 387 oy alarak 66 oy alan Mevcut cumhurbaşkanı ve CHP Genel Başkanı İsmet İnönü karşısında Türkiye'nin üçüncü cumhurbaşkanı seçildi. 14 Mayıs 1954'te ve 1 Kasım 1957'de yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini de kazanarak 10 yıl boyunca sürdürdüğü bu görevden 27 Mayıs askerî müdahalesi ile 1960 yılında uzaklaştırılan Mahmut Celal Bayar, 15 Eylül 1961'de Yassıada Mahkemesi tarafından idama mahkûm edildi. Cezası daha sonra müebbet hapse çevrilerek Yassıada'dan Kayseri Bölge Cezaevi'ne nakledilen Bayar, 7 Kasım 1964'te rahatsızlığı nedeniyle serbest bırakıldı.

1903 yılında Reşide Hanım'la evlenen ve üç çocuğu olan Celal Bayar 22 Ağustos 1986 günü İstanbul'da vefat etti.

Cemal GÜRSEL

Görev Süresi: 27 Mayıs 1960 - 28 Mart 1966

1895 yılında Erzurum'da doğdu. İlköğrenimini Ordu ilinde yaptı. Daha sonra Erzincan ve İstanbul'da askerî öğrenci olarak eğitim hayatını sürdürdü. 1915–1917 yıllarında Topçu Subayı olarak Çanakkale Savaşlarına katılan Cemal Bey, Filistin ve Suriye cephesinde görev aldı.

Kurtuluş Savaşı'nın Batı cephesindeki bütün savaşlarına katıldı. 1929 yılında Harp Akademisi'ni bitiren Gürsel, 1958 yılında Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na atandı.

27 Mayıs 1960 günü gerçekleştirilen askerî müdahaleden hemen sonra MBK'nın başına getirildi. 28 Mayıs'ta devlet ve hükûmet başkanlığı, Türk Silahlı Kuvvetleri Başkomutanlığı ve Milli Savunma Bakanlığı yetkilerini üstlenerek yeni hükûmeti kurdu. Devrik Başbakan Adnan Menderes ve iki bakanının idam edilmesinden sonra yeniden demokratik düzene dönüşmesi ve 1961 Anayasası'nın hazırlanmasında önemli rol oynadı. Halkoyuna sunulan ve kabul edilen bu Anayasa gereğince 10 Ekim 1961'de yapılan seçimlerden sonra oluşturulan Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından 26 Ekim 1961'de yapılan seçimde, 638 milletvekilinin 607'si oylamaya katıldı. Milli Birlik Komitesi Başkanı Cemal Gürsel 1. turda 434 oyla Türkiye'nin dördüncü cumhurbaşkanı seçildi. 1966 yılında başlayan rahatsızlığının, görevini yapmasına engel olacak duruma gelmesi üzerine, TBMM kararıyla cumhurbaşkanlığı görevine son verildi.

1927 yılında Melahat Hanım'la evlenen ve bir çocuğu olan Cemal Gürsel, 14 Eylül 1966'da vefat etti.

Cevdet SUNAY

Görev Süresi: 28 Mart 1966 - 28 Mart 1973

1899 yılında Erzurum'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erzurum, Kerkük, Edirne ve İstanbul'da Kuleli Askerî Lisesi'nde yaptı.

I. Dünya Savaşı sırasında 1917 yılında subay adayı olarak eğitim kampına katıldı. Aynı yıl Filistin cephesinde görev aldı. 1918 yılında Mısır'da İngilizlere esir düştü. Esaretten döndükten sonra Kurtuluş Savaşı'na katılarak önce Güney, ardından Batı cephesinde hizmetlerde bulundu.1927 yılında Harp Okulu'nu, 1930 yılında ise Harp Akademisi'ni bitirdi. 1949'dan sonra generallik rütbelerinde görev yapan Cevdet Sunay, 1960 yılında Genelkurmay Başkanlığı'na atandı.1966 yılında emekliye ayrılmasının ardından Cumhuriyet Senatosu kontenjan üyeliğine getirildi.

28 Mart 1966'da 4. Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in sağlık sorunları nedeniyle görevini yapamamasından dolayı TBMM tarafından görevden alınmasından sonra yapılan seçimlere 634 milletvekilinin 532'si katıldı. TSK Genelkurmay Başkanı Orgeneral Cevdet Sunay 1. turda 461 oyla Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Türkiye'nin beşinci cumhurbaşkanı seçildi. Yedi yıllık görev süresini tamamladıktan sonra 1973 yılında cumhurbaşkanlığından ayrıldı. 1980'deki askeri müdahaleye değin anayasa gereğince Cumhuriyet Senatosu üyesi oldu.

1929 yılında Atıfet Hanım'la evlenen ve üç çocuğu olan Cevdet Sunay, 22 Mayıs 1982'de vefat etti.

Fahri KORUTÜRK

Görev Süresi: 6 Nisan 1973 - 6 Nisan 1980

1903 yılında İstanbul'da doğdu. 1916 yılında Bahriye Mektebi'ne girdi. 1923 yılında Deniz Harp Okulu'nu, 1933 yılında Deniz Harp Akademisi'ni bitirdi.1936'da Montrö Boğazlar Konferansı'na askerî uzman olarak katıldı. 1950 yılında amiralliğe yükseldi. Oramiralliğe kadar çeşitli rütbelerde komuta görevleri yapan Korutürk, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı görevinden 1960 yılında emekli olduktan sonra Moskova Büyükelçiliği'ne atandı. Ardından Madrid Büyükelçiliğine getirildi. 1965'te istifa ederek Türkiye'ye döndü.1968 yılında Cumhuriyet Senatosu üyesi oldu.

1973 Türkiye cumhurbaşkanlığı seçimi 13 Mart-6 Nisan 1973 tarihleri arasında 15 tur olarak yapıldı. Cumhurbaşkanlığına aday olan isimler; seçimlerden önce Genelkurmay başkanlığından istifa eden Faruk Gürler, Senato başkanı Tekin Arıburun ve Demokratik Parti genel başkanı Ferruh Bozbeyli'ydı. Adalet Partisi Tekin Arıburun'u desteklerken Cumhuriyet Halk Partisi bu şartlarda seçime katılmanın anlamsız ve anti-demokratik baskılara boyun eğmek anlamına geleceğini belirterek seçime katılmayacağını açıkladı. Ancak CHP'nin bu kararına rağmen partiden bazı isimler seçime katılıp oylarını verdiler.13 Mart'ta yapılan üç turdan bir sonuç çıkmadı. Ardından 16 Mart'ta yapılan iki turdan da sonuç çıkmadı. 20 Mart'ta Gürler ve Arıburun adaylıktan çekildiklerini açıkladılar. 21 Mart'ta yedinci tur yapıldı ancak Ferruh Bozbeyli'nin tek aday olarak katıldığı bu turdan da sonuç alınamadı.2 Nisan'da Demirel Ecevit'e kontenjan senatörü Fahri Korutürk, Ticaret Bakanı Naim Talu ve Milli Eğitim Bakanı Sabahattin Özbek isimlerini

önermişti. Ecevit Talu ve Özbek isimlerini kabul etmezken Korutürk üzerinde anlaşılabilirliğini belirtti.6 Nisan'da AP, CHP ve CGP'nin aday gösterdiği Fahri Korutürk 15.turda 365 oy alarak Türkiye Cumhuriyeti'nin altıncı cumhurbaşkanı seçildi.1980 yılında yedi yıllık hizmet süresi tamamlandığından cumhurbaşkanlığı görevinden ayrıldı ve 12 Eylül 1980 askerî müdahalesine kadar Cumhuriyet Senatosu tabii üyeliği sürdü.

1944 yılında Emel Hanım'la evlenen ve üç çocuğu olan Fahri Korutürk, 12 Ekim 1987'de vefat etti.

Kenan EVREN

Görev Süresi: 9 Kasım 1982 - 9 Kasım 1989

1917 yılında Manisa ilinin Alaşehir ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Alaşehir, Manisa, Balıkesir, İstanbul'da sürdürdü ve Maltepe Askerî Lisesi'nden mezun oldu.1938 yılında Kara Harp Okulu'nu, 1949 yılında Harp Akademisi'ni bitiren Kenan Evren topçu subayı ve kurmay subay olarak silahlı kuvvetlerin çeşitli kademelerinde görev yaptı. Ordu Komutanlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan sonra 7 Mart 1978'de Genelkurmay Başkanlığı'na atandı. Bu görevi sırasında 12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askerî darbeyle diğer görevlerinin yanı sıra Milli Güvenlik Konseyi ve devlet başkanlığını da üstlendi.

1982 Anayasası referandumu cumhurbaşkanlığı seçimi ile birleştirilmiştir. Anayasanın kabulü ile birlikte, anayasanın geçici 1. maddesi gereğince, daha önce devlet başkanı ünvanına sahip olan Kenan Evren'in cumhurbaşkanlığı da halk tarafından onaylanmış ve Türkiye'nin yedinci cumhurbaşkanı olarak seçilmiştir. 9 Kasım 1989'da görev süresini tamamlayarak cumhurbaşkanlığından ayrıldı.

Turgut ÖZAL

Görev Süresi: 9 Kasım 1989 - 17 Nisan 1993

1927 yılında Malatya'da doğdu. 1950 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği bölümünü bitirdi. 1952 yılında mühendislik ekonomisi alanında uzmanlık eğitimi için ABD'ye gönderildi. Türkiye'ye döndükten sonra Elektrik İşleri Etüd İdaresi Genel Müdür Yardımcılığı'na atandı ve Devlet Planlama Teşkilatı'nın kurulmasına katkıda bulundu. 1971-1973 yıllarında Dünya Bankası'nda danışman olarak görev yaptı. Türkiye'ye döndükten sonra çeşitli sınaî kuruluşlarında çalıştı ve 1979 yılı sonlarına doğru Başbakanlık Müsteşarı olarak atandı.

12 Eylül 1980 askerî müdahalesinden sonra kurulan hükûmete ekonomik işlerden sorumlu Başbakan Yardımcısı olarak atandı. 1982 yılında bu görevinden istifa etti. 1983 yılında Anavatan Partisi'ni kurdu ve aynı yıl yapılan genel seçimlerde partisinin birinci gelmesi üzerine hükûmeti kurmakla görevlendirildi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin 19. Başbakanı oldu. 1987 seçimleri sonrasında tekrar hükûmet kurdu ve başbakan olarak görev yaptı.

31 Ekim 1989'da yapılan cumhurbaşkanlığı seçimine TBMM'de grubu bulunan Sosyaldemokrat Halkçı Parti ve Doğru Yol Partisi, Özal'ın lideri olduğu Anavatan Partisi'nin Mart 1989'da yapılan yerel seçimlerde düşen oylarının Özal'ın cumhurbaşkanı seçilmesine engel oluşturduğunu belirterek oylamalara katılmadılar. Yapılan oylamada Başbakan Turgut Özal Türkiye Cumhuriyeti'nin 8. cumhurbaşkanı seçildi. Özal 9 Kasım 1989 günü bu görevine başladı.

17 Nisan 1993 günü geçirdiği bir rahatsızlık sonucu görevi sırasında vefat etti.

Süleyman DEMİREL

Görev Süresi: 16 Mayıs 1993 - 16 Mayıs 2000
1924'te Isparta'nın Atabey ilçesine bağlı İslamköy'de

doğdu. İlköğrenimini doğduğu köyde, ortaokul ve liseyi Isparta ve Afyon'da bitirdi. Şubat 1949'da İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Elektrik İşleri Etüd İdaresi'nde göreve başladı. 1954 yılında Devlet Su İşleri Barajlar Dairesi Başkanlığı'na, 1955 yılında da Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'ne atandı. Siyasî yaşamına, 1962 yılında, Adalet Partisi Genel İdare Kurulu üyeliği ile başladı. 28 Kasım 1964'te bu partiye genel başkan seçilmesinin ardından, kurulmasını sağladığı ve Şubat-Ekim 1965 aylarında görev yapan koalisyon hükûmetinde Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı olarak görev aldı. 10 Ekim 1965 genel seçimlerinde Isparta Milletvekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne girdi ve seçimlerde Adalet Partisi'nin tek başına iktidar olması üzerine Türkiye'nin 12. Başbakanı olarak hükûmeti kurdu. Süleyman Demirel 4 yıl süren bu hükûmetten sonra 1969, 1970, 1975, 1977 ve 1979 yıllarında 5 kez daha hükûmet kurdu 12 Eylül 1980'de gerçekleşen askerî müdahale üzerine görevden uzaklaştırıldı ve yedi yıl yasaklı olarak siyaset dışı kaldı. 6 Eylül 1987'de yapılan halk oylaması ile siyasî yasaklar kaldırılınca Süleyman Demirel 24 Eylül 1987'de Doğru Yol Partisi Genel Başkanlığı'na seçildi. 29 Kasım 1987'de yapılan genel seçimlerde Isparta milletvekili olarak yeniden TBMM'ye girdi. 20 Ekim 1991'de yapılan genel seçimler sonrasında Doğru Yol Partisi ile Sosyal demokrat Halkçı Parti'nin oluşturduğu 49. Hükûmet'te başbakan olarak görev aldı. 1993'te yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine Süleyman Demirel, Kamran İnan, Lütfi Doğan ve İsmail Cem aday

olmuşlardır. Süleyman Demirel 16 Mayıs 1993'te, 244 oyla Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Türkiye'nin 9. Cumhurbaşkanı seçildi. Demirel, 16 Mayıs 2000 günü görev süresini tamamlayarak cumhurbaşkanlığından ayrıldı.

1948 yılında Nazmiye Hanımla evlendi.

A. Necdet SEZER

Görev Süresi: 16 Mayıs 2000 - 28 Ağustos 2007

1941'de Afyon'da doğdu. 1958 yılında Afyon Lisesi'ni, 1962'de Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Aynı yıl Ankara'da hâkim adayı olarak göreve başladı. 1983'te Yargıtay üyeliğine seçildi. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi Üyesi iken Yargıtay Genel Kurulu'nca belirlenen üç aday arasından Cumhurbaşkanı tarafından 1988'de Anayasa Mahkemesi asıl üyeliğine atandı. Sezer, Anayasa Mahkemesi Kurulu'nca da 6 Ocak 1998'de Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na seçildi.

2000 Yılında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimi sonucunda TBMM'de grubu bulunan 5 partinin üzerinde konsensus sağladığı Anayasa Mahkemesi Başkanı Ahmet Necdet Sezer 3. tur sonunda gereken oy sayısının (276) üzerine çıkarak Türkiye'nin 10. cumhurbaşkanı seçilmiştir. İlk iki turda gereken 2/3 (367) çoğunluğa hiçbir aday ulaşamamıştır. Sezer cumhurbaşkanlığı görevini 16 Mayıs 2000'de Süleyman Demirel'den devralmıştır. Sezer, 16 Mayıs 2000'de başladığı görevini 28 Ağustos 2007 tarihinde tamamladı.

Abdullah GÜL

Görev Süresi: 28 Ağustos 2007 - ...

29 Ekim 1950'de Kayseri'de doğdu. Öğrenimini Kayseri Lisesi ve İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde yaptı. 1991 - 2007 yılları arasında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde beş dönem Kayseri Milletvekili olarak hizmet verdi. 1991 - 1995 yılları arasında TBMM'de Plan ve Bütçe Komisyonu üyeliği yaptı. 1991 - 2001 yılları arasında Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi üyesi olarak Avrupa Konseyi'nin Kültür, Tüzük, Siyasî ve Ekonomik Kalkınma komitelerinde çalıştı. 1995 - 2001 yılları arasında TBMM'de Dışişleri Komisyonu'nda üye olarak görev yaptı. 1996'da kurulan 54. Hükûmet'te Devlet Bakanı ve Hükûmet Sözcüsü olarak görev aldı. 2001'de Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kuruluşunda rol alan öncülerden oldu. Siyasî ve Hukukî İşlerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı olarak görev yaptı. 2001 - 2002 yılları arasında NATO Parlamenterler Meclisi üyeliği yaptı. 2002'de Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nde 10 yıl aralıksız sürdürdüğü başarılı çalışmalarından dolayı kendisine "Pro merito" madalyası ve "Sürekli Onursal Üye" unvanı verildi. 18 Kasım 2002'de Başbakan olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin 58. Hükûmeti'ni kurdu. 2003 - 2007 yılları arasında 59. Hükûmet döneminde Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı olarak görev yaptı.

2007 Cumhurbaşkanlığı seçimlerine başörtüsü ve laiklik tartışmalarıyla gelinmişti. Ülkenin çeşitli yerlerinde "Cumhuriyet Mitingleri" adıyla geniş katılımlı gösteriler düzenlendi ve iktidar partisinin, kendi siyasal çizgisinden bir ismi cumhurbaşkanlığına seçmesi engellenmek istendi. Seçimin kaderini ise, dört ay önce ortaya atılan

367 tartışmaları belirledi. Anayasayanın 102. maddesine göre cumhurbaşkanı seçilebilmek için, ilk iki turda nitelikli çoğunluk (367 oy), sonraki iki turda ise salt çoğunluk (276 oy) aranıyordu. Ayrıca anayasada belirtilen 367'nin sadece karar yeter sayısı değil, aynı zamanda toplantı yeter sayısı olduğu görüşü ortaya atıldı. Bu görüşe göre oylamalara en az 367 kişinin katılması gerektiği, aksi halde sonucun geçersiz olacağı iddia edildi. Böylece meclisteki sandalye sayısı 354 olan iktidar partisi, tek başına kendi oylarıyla cumhurbaşkanı seçemeyecekti. İktidar partisi dönemin Dışişleri Bakanı olan Kayseri milletvekili Abdullah Gül'ü aday gösterdi. Anayasa Mahkemesi 1 Mayıs'ta verdiği kararla, 367 iddiasını kabul ederek yapılan birinci tur oylamayı iptal etti. Anayasa Mahkemesi'nin oylama iptali kararı üzerine, cumhurbaşkanlığı seçimi henüz tekrarlanmadan, AK Parti'den erken genel seçim kararı çıktı. Mecliste 376 ve 370 oyla kabul edilen değişiklik paketi Cumhurbaşkanı tarafından veto edilerek referanduma sunuldu ve halk tarafından kabul edildi. Yapılan genel seçimler neticesinde Ak Parti %46,6 oy alarak iktidar seçildi fakat koltuk sayısı 354'ten 341'e geriledi. Gül 20 Ağustos'ta yapılan cumhurbaşkanlığı seçimi birinci turunda 341 oy aldı. 24 Ağustos'taki ikinci turunda ise 337'de kaldı. Anayasaya göre ilk iki turda üçte iki çoğunluk olan 367 sayısına ulaşamadığı için, 276 oyun aranacağı üçüncü tura gidildi. Abdullah Gül 28 Ağustos'ta yapılan üçüncü turda 339 oy alarak Türkiye Cumhuriyeti'nin 11. cumhurbaşkanı seçildi. Böylece Nisan ayında başlayan cumhurbaşkanı seçim süreci sona erdi.

Türkiye’de Başkanlık Sistemine “Genel” ve “Yerel” Bir Bakış

Abdulvahap SEVİM

İBB Engelliler Müdürlüğü Müdür Yardımcısı
2005 Uluslararası İlişkiler Mezunlu

Ayırıcı özelliği, seçime dayalı ve temsil niteliği olan parlamentoya¹ karşı sorumlu bir hükümetin bulunduğu, yasama yürütme ilişkisinin esnek kuvvetler ayırımına dayandığı² bir siyasal mekanizma olarak ifade edilen ve dünyada, özellikle daha çok demokratik ülkelerde olmak üzere, yaygın uygulanan bir rejim türü olan parlamenter sistemin yerine, son zamanlarda Başkanlık Rejimine veya Yarı-Başkanlık Rejimine doğru bir eğilim söz konusudur. Bu durumun çeşitli sebepleri bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi belki de Parlamenter Sistemin özünde, doğasında bulunan hükümet istikrarsızlığıdır. Bu tür istikrarsızlıkların yaygın olduğu ülkelerde Başkanlık Sistemi, başkanın halk tarafından belli bir süre için seçilmesi ve parlamentonun güvenoyuna ihtiyaç göstermemesi nedeniyle ilgi çekicidir.

Çoğulcu demokrasi anlayışının hakim olduğu ve parlamenter sistemle yönetilen ülkemizde de zaman zaman bu sistemin tıkanması ve siyasal istikrarsızlıktan dolayı gündeme yeni rejim arayışları ve sistem önerileri gelmektedir. Bu tartışmaların altında yatan nedenler arasında özellikle hükümet sürelerinin çok kısa oluşu ve zayıf icranın güçlendirilmesi isteği yatmaktadır. Öneriler içerisinde başkanlık ve yarı-başkanlık sistemleri dikkat çekicidir.

Başkanlık sistemini Parlamenter sistemden ayıran temel özellik, yürütme organının biçimi ve rolü ile ilgilidir. Parlamenter sistemden farklı olarak, Başkanlık sisteminde yürütme organı ile yasama

organı iç içe geçmemiş durumdadır. Bu demektir ki, güçler ayrılığı ilkesi, Başkanlık sisteminin ruhuna işlemiştir. Başkanlık rejiminde başbakan ya da cumhurbaşkanı makamı yerine başkanlık makamı bulunmaktadır. Başkan meclis tarafından seçilmeyip doğrudan halk tarafından seçilmektedir. Burada başkanlık sisteminin en önemli özelliği karşımıza çıkmaktadır ki, o da, başkan gibi meclis de halk tarafından seçildiği için meclis de başkan da birbirine üstünlük taslayamamaktadır.

Diğer taraftan, başkanlık sisteminde, bakanları başkan atamakta ya da görevden almaktadır. Üstelik başkanın, bakanları meclis içinden seçme zorunluluğu da bulunmamaktadır.

Yasaların hazırlanması ve bütçenin oluşturulması konusunda başkanlık sisteminde meclis yetkili olmasına karşılık başkan, tüm politikayı ve uygulamayı belirleme yetkisine sahiptir. Ne var ki, başkan yönetime karışmasına izin vermediği meclisin denetimi altında çalışmaktadır.

Kaldı ki, başkanlık rejiminde birbirine karışamayan ama denetleyen başkan ile meclis arasındaki hakemliği yüksek yargı, yani anayasa mahkemesi yapmaktadır. Diğer bir ifadeyle başkanlık sisteminde başkan ile meclis birbirinden bağımsızken Anayasa Mahkemesi her ikisinden bağımsız olarak hakemlik görevi yürütmektedir. Bu nedenle de başkanlık sistemine kesin kuvvetler ayrılığı denilmektedir.

Başkanlık sistemi, ülkede Cumhurbaşkanı yerine bir Başkan'ın bulunması anlamına gelmiyor. Başkanlık sistemi, yalnızca Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesi olarak da anlaşılmamalıdır. Biliyoruz ki, parlamenter sistemle yönetilen bazı ülkelerde, sistemin ruhuna aykırı da olsa, Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından doğrudan seçildiği örnekler bulunmaktadır.

Başkanlık sistemi ve Parlamenter sistemi karşılaştırmak için ABD ve Avrupa parlamenter sistemlerindeki yürütme organının rolünü karşılaştırmak yeterli olacaktır.

Başkanlık sisteminin en iyi işleyen, saf ve belki de ideal, tek örneği olan ABD’de Başkan, halk tarafından (doğrudan değil) seçilmektedir. Elbette bu seçim, Başkan'ın doğrudan halk tarafından seçilmesi biçiminde değil, Başkan'ı seçecek delegelerin eyaletlerde doğrudan seçmen tarafından seçilmesi biçiminde gerçekleşmektedir. Halk tarafından ve seçmen sayılarına göre eyaletlerde farklı sayılarda

seçilmiş delegeler, ABD Başkanı'nı seçmektedirler.

ABD’nin Başkanlık sisteminde ayırıcı özellik, halk tarafından seçilen başkanın yürütme gücünü tek başına elinde bulundurması ve güçler ayrımı ilkesini de katı bir biçimde uygulamasıdır.

Öte yandan, her ne kadar özde Başkanlık sisteminden çok farklı olduğu kanaati yaygın olsa da, temelde amacı yürütmeyi güçlendirmek olan ve seçilmiş bir cumhurbaşkanı ile hükümetin bulunduğu, yarı-başkanlık sisteminden bahsetmek gerekmektedir ki, bu sistemin uygulanışını da Fransa’da görmekteyiz. “Yarı-Başkanlık Rejimini kuran Fransa’daki sistem yani, V. Cumhuriyet iki safhada oluşmuştur. İlk aşaması 1958 yılında çok modern olan bir rasyonalizmi Louis-Philippe tarzı bir orlenalizmle karıştırılarak, orijinal bir parlamenter rejim kurulmuştur. 1962 yılında ise daha önceki Anayasanın bir reformu, Cumhurbaşkanı’nın doğrudan seçimini daha önceki mevcut düzenlemeye eklemiştir. Bu değişiklik konuya ilişkin düzenlemenin yapısını derin bir şekilde alt üst etmiş ve daha

1 Parlamenter sistem sadece parlamentosu olan sistem demek değildir ve hatta ABD’de de olduğu gibi bir ülke de parlamento olsa bile, her zaman parlamenter sistem yoktur.

2 İsviçre’de uygulanan ve Türkiye’de de 1921 Anayasası döneminde uygulanmış olan Meclis Hükümeti Sistemi’ne baktığımızda ise, ayırıcı özelliğin; yasama ve yürütme yetkisinin mecliste toplanmasının altında yattığını ve ayrıca bu sisteme güçler birliği ilkesinin egemen olduğunu görmekteyiz.

sonra Yarı-Başkanlık olarak nitelendirilen bir rejimi kurmuştur.

Buradan da, Parlamenter sistem ile Yarı – Başkanlık Sistemi arasındaki temel farklılığın, devlet başkanının seçimine ilişkin olduğunu söyleyebiliriz. İşte, çoğulcu demokrasi anlayışının hakim olduğu sistemlerden parlamenter sistemle yönetiliyor olsa da, ülkemizde de zaman zaman sistemin tıkanmasından dolayı başkanlık veya yarı-başkanlık sistemlerine geçişin önerildiği gözlemlenmektedir.

Türkiye'nin sosyo-kültürel yapısına en uygun sistemin başkanlık sistemi olduğunu savunan ve devletin kurumlarını milletin özü doğrultusunda organize etmek gerektiğini savunan siyasal – sosyal bilimciler ve hukukçular; Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil'in şu görüşlerini referans almaktadır:

“Biz üstümüzde bir baş görmek isteyen bir milletiz. Bu başı kendi içimizden kendimiz seçelim. Fakat ona baş olmanın evsaf ve icaplarını tanıyalım. 1924'te hilafet ve saltanatın kaldırılmasından sonra; Türkiye'de yeniden bir şahıs hükümeti fırtınasına tutulmamak için, Büyük Millet Meclisi bünyesinde yüz başlı bir hükümdar ortaya çıkarmak ve bunun

yanı başında devlet başkanını adeta bir teşrifat memuru vaziyetinde bırakmak istemişlerdir. Heyhat; ırki vesayet ve tarihi muinlik kanunları hükmünü icra etmiş ve çok geçmeden o yüz başka bir başta birleşerek fiiliyatta bu tek baş hükümdar olmuştur.”

Ülkemizin başkanlık sistemi ile yönetilmesi eğilimi 4 temel esasa dayanmaktadır. Bunlar;

Siyasi istikrar isteği: Kısa sürelerle görevde kalan hükümetler ülke sorunlarını çözemiyorlar. Özellikle koalisyon hükümetleri süre açısından istikrarın bozulmasına yol açıyor. Seçim korkusuyla hiç kimse plan ve projelerini uygulayamıyor.

Hızlı gelişme için güçlü icra: Dünyanın gelişme hızına uyabilmemiz, toplumun artan gereksinimlerini karşılayabilmemiz için icranın güçlendirilmesi gerekir. Başkanlık sistemi özellikle icrayı güçlü kılar ve icraattan sorumlu olanı net bir biçimde ortaya koyar. Kriz dönemlerinde, acil durumlarda hızlı ve etkin bir müdahale, güçlü bir icra ile sağlanabilir.

Tarihsel geçmişimiz başkanlık sistemine uygun: Cumhuriyetin ilk yılları, İnönü'nün “Milli Şef” dönemi ve Osmanlı'nın 600 yıllık tarihi başkanlık sistemi için

yeterli bir geçmiş ve birikim olarak görenler, başkanlık sisteminin yaşayabileceği bir iklime sahip olduğunu ileri sürmektedirler. Türk halkının yeterli bir devlet kültürüne sahip olduğu, darbe yapan ordunun bile en geç iki yıl içinde kışlasına çekilerek demokrasiyi getirmeye çalıştığını, sırf bunun bile demokrasiye yatkınlığımız açısından önemli bir kanıt oluşturduğu da bu görüşü savunanlar tarafından belirtilmektedir.

Başkanlık sistemi diktatörlük ve askeri darbeye neden olmaz. Ülkemizde başkanlık rejimi olmadığı halde üç kez askeri darbe olmuştur. Darbelerin temelinde rejimin parlamenter sistemde tıkanması ve sosyo-ekonomik nedenler aranmalıdır. Diktatörlük eğilimi tüm hükümet sistemlerinde mümkündür.

Sonuç olarak;

Siyasal sistemin diğer faktörleriyle birlikte, Türkiye'deki parlamenter sistem, 1970 'li ve 1990' lı yıllarda sıklıkla görüldüğü üzere, istikrarsız koalisyon veya azınlık hükümetlerine yol açmıştır. Kırılgan yapıdaki bu hükümetlerin uzun süreli ve içsel bütünlüğü olan bir hükümet programını uygulamadaki acizliği, ülkedeki sorunları giderek kronikleştirmiş ve bu durum demokratik siyasetin gücünü ve saygınlığını zayıflatmıştır. Bu yönetememe sorunu nedeniyle ve bu bahane gösterilerek, ülke demokrasisi sık sık askeri müdahalelerle kesintiye uğratılmıştır. Koalisyon veya azınlık hükümetleri şeklindeki güçsüz bir yürütme eliyle yürütülen sivil siyasetin, dışarıdan gelecek bu türlü antidemokratik müdahaleleri kolaylaştırdığı tarihsel bir gerçek olarak önümüzde durmaktadır. Oysa başkanın doğrudan halk tarafından seçilmesinin, siyasete geniş bir demokratik meşruiyet çerçevesi sağlaması ve böylece halk desteğini arkasına alan güçlü bir yönetim ortaya çıkabilecektir.

Başkanlık sistemi de parlamenter sistem de demokratik sistemler. Her birinin kendince avantajları ve dezavantajları var. Parlamenter sistemden başkanlık sistemine geçerken adı üzerinde 'sistem' değişecek. Sistem değiştirmenin ağır maliyetleri var. Fabrikadaki bütün ünitelerin yerlerini, birbiriyle ilişkisini, tek tek bütün dışlıları yeniden tanzim ediyorsunuz. Üstelik bir yandan da üretimi sürdürmek zorundasınız. Maliyet hesabını doğru yaparak sistemi değiştirmek pekâlâ mümkündür.

Başkanlık Sistemi üzerine Yerel Tartışmalar

Yerel yönetimler bir devletin ya da bölgesel yönetimin alt birimi olan, göreceli olarak küçük bir alanda, sınırlı sayıdaki kurumsal politikaların belirlenmesi ve uygulanmasıyla görevli ve yetkili kılınmış bir kamu kuruluşu şeklinde ifade edilmektedir.

“Yerel” terimi genellikle yerel yönetim sınırları içerisinde yaşayan halkın bir yerle (toprakla, alanla) olan bağlantısını ifade etmektedir. 19. yüzyılda Prusya sosyal düzeni, kentte yaşayan insanlara, bu kendin yönetimine katılma hakkını vermiş ve böylece özerk yerel yönetimler kurumsallaştırmıştır. O tarihten beri yerel yönetimler, kent veya köy (Ural community) gibi belirli bir alanın yerel hizmetlerinden sorumludur.

Yürütmenin merkezi yönetime ilişkin yetki ve görevleri değişime uğrarken diğer bir değişimi de yerel yönetimlerde gözlemlemek olasıdır.

Günümüzün kitle iletişim araçlarının gelişmesinin bir sonucu olarak ülke sınırları arası geçişkenliğin yükselmesiyle birlikte küreselleşen dünyasında ve halkın yönetime daha çok katılması yönünde oluşan uluslararası siyasi iklimin; kararları, sorumlulukları ve yetkileri hizmetin üretildiği yerele aktarma süreci olarak tanımlanabilecek yerindenlik prensibini yaygınlaştırması, desentralizasyon, sürdürülebilirlik, sivil toplum, iyi yönetim, dezavantajlı gruplar gibi konularda büyük tartışmaların yaşanması neticesinde yerel yönetimlerde de yeni düzenlemeler yapılmaktadır. 1992'de yapılan Rio Konferansı, bunu izleyen öteki uluslararası konferanslar ve özellikle 1996'da İstanbul'da toplanan HABİTAT II Konferansı bu tartışmaların ve değişimin en önemli göstergeleridir.

Kentli adına kenti yöneten yerel yönetimlerdeki bu değişim çerçevesinde Avrupa'da da, başta merkezîyetçi bir ülke olarak tanınan Fransa olmak

üzere, pek çok ülke yürütmenin görevlerini gözden geçirerek merkezi yönetimin rolünü azaltmış ve yerel yönetimlerin konumunu güçlendirmiştir.

Ülkemizde Yerel Yönetim Reformu üzerine yapılan tartışmalarda merak edilen konulardan birisi Türkiye'deki yeni yerel yönetim düzeninin Avrupa Birliği ülkelerindeki yerel yönetim sistemleriyle farklarının neler olduğudur. Avrupa Birliği ülkeleri yerel yönetim sistemlerinde bir birlik yoktur. Ülkeler kendi özel koşullarına göre yerel yönetimlerini oluşturmuşlardır.

AB ülkelerinden bazıları federal, bazıları da üniter devlet yapısına sahiptir. Türkiye'deki yerel yönetim sistemini bütünüyle değerlendirmek için benzer devlet yapısına sahip AB ülkelerindeki gelişim ve değişimi izlemek Türkiye'deki tartışmaların belli bir mecraaya oturmasına yardımcı olabilir. Avrupa'dan şu beş ülkeye baktığımızda (Fransa, İspanya, İtalya, Polonya ve Çek Cumhuriyeti), bu ülkelerin hepsinde geniş bir desantralizasyon anlayışına dayalı yerel yönetim sistemleri bulunduğunu görmekteyiz. Bunun yanında tüm bu ülkeler için geçerli bir başka özelliğin de merkezi hükümet dışındaki üç kademeli yerel yönetim sisteminin de varlığı ön plana çıkmaktadır: Belediye, il ve bölge.

Türkiye'de de üç kademeli yerel yönetim sistemi bulunmaktadır. Türkiye'nin gerek gelişmişlik düzeyi gerekse geleneksel yapısından kaynaklanan köy olgusu ise ayrı bir yönetim birimi olarak hala varlığını sürdürmektedir.

Yerel yönetimlerin yapısı, işleyişi, kurulması gibi konularda Avrupa Birliği tarafından kabul edilen standart, Avrupa Konseyi tarafından kabul edilen Avrupa Yerel Yönetim Özerklik Şartı'dır. Avrupa Birliği'nin beklentisi, üye ve aday ülkelerin sözü edilen Şart'a uymasındır. Ancak bunun yanında, Avrupa Birliği gerek Anayasa Taslağı'nda gerekse Lizbon Sözleşmesi'nde ve bölgesel politika belgelerinde ek koşullar öne sürmektedir.

AB ülkelerinde yerel yönetimlerin yapısı, işleyişi ve kurulması sürecine baktığımızda AB ülkelerinin hiçbirinde yerel yönetimlerin başkanlık sistemi düzeyinde bir işleyişe sahip olmadığını görmekteyiz. Ancak yerel yönetimler başkanlık sistemi gibi şekillendirilebilir. Gerek ABD ve gerekse Japonya'da bunun örnekleri mevcut.

Amerika Birleşik Devletleri'nin bütün eyaletleri başkanlık sistemini kullanır. Japonya'da hükümet parlamenter sistemi kullanır fakat yerel yönetimler yerel kurullarca seçilen vali ve başkanlarca yönetilir.

Japonya'da siyasal yapılanmanın alt yapısı, yüzlerce yıllık yönetim geleneklerine dayanmaktadır. Anayasal Monarşi ve parlamenter demokrasinin işlediği Japonya'da 1947 Anayasası'nda devlet organları yasama, yürütme ve yargı erkleri olmak üzere üç kısımdır. Yasama yetkisi parlamentodadır (Diyet – Ulusal Meclis). Meclis; Temsilciler Meclisi ve Senatodan oluşmaktadır. Başbakan Meclis tarafından atanmaktadır. Yürütme yetkisi İmparator ve Hükümet'tedir. Yargı yetkisi ise kanunla kurulan Yüksek Mahkeme ve alt mahkemelere bırakılmıştır. Devletin başı İmparator, Hükümetin başı Başbakan'dır. Japonya'nın yönetsel yapısı incelendiğinde, merkezi yönetim Başbakan, bakan yardımcıları, devlet bakanları ve icracı bakanlardan oluşmaktadır.

Japon yönetim sistemi merkezin taşra teşkilatı olarak, il ve ilçe yönetimleri biçiminde şekillenmiştir. İl yönetimi, hem merkezin bir uzantısı, hem de yerel yönetim sisteminin en üst kademesi olarak faaliyet göstermektedir. Ülke genelinde 51 il yönetimi bulunmaktadır. Tokyo Metropoliten Yönetimi, Hokkaido Bölge Yönetimi, Kyoto ve Osaka Büyük İl; geriye kalanlar da kent valilikleridir. 1947 yılında çıkarılan mali özerklik kanununa göre, yerel yönetimler ya genel nitelikli ya da özel nitelikli idarelerden oluşmaktadır. Genel nitelikteki yerel yönetimler valilikler ve belediyelerden; özel nitelikteki

yerel yönetimler ise, özel bölge yönetimleri, taşınmaz mal yönetimleri, yerel yönetim birlikleri ve yerel kalkınma birliklerinden oluşmaktadır. Japonya'da şu an itibarıyla 47 valilik, 783 il belediyesi, 811 ilçe belediyesi ve 193 köy belediyesi bulunmaktadır.

Japonya'da yerel yönetimler başkanlık sistemine dayalı olarak yönetilmektedir. Valilikler ve belediyelerin her birinin bir yürütme, bir de yasama organı vardır. Valiler, belediye başkanları ve meclis üyeleri seçimle iş başına gelmekte ve fonksiyonlarını güçler ayrılığı, iç kontrol ve denge prensibine dayalı olarak icra etmektedirler. Belediye Başkanları halk tarafından genel seçim esaslarına göre 4 yıllığına meclisten ayrı olarak seçilir. Süresi dolan belediye başkanı yeniden seçilebilir. Başkanın görevi belediyenin günlük faaliyetlerini yürütmek, mallarını yönetmek meclis toplantılarına başkanlık etmek, personeli atamak ve özlük işlerini yerine getirmek, yönetmelik çıkarmak, meclise tasarılar önermek, bütçeyi hazırlamak ve yürütmek, yerel vergileri koymak ve toplamak. Başkan, yetki ve sorumluluk bakımından oldukça güçlüdür. Belediyelerin asıl karar alma mekanizmasını ise Belediye Meclisleri oluşturmaktadır. Halk tarafından genel seçim esasları çerçevesinde 4 yıllığına seçilen meclis, beldenin en

yüksek karar alma merciidir. Yerel yönetimler sağlık, hijyen, çevre korunması, sosyal refah ve güvenlik alanlarında etkindirler. Tarım, ormancılık, ticaret ve sanayi alanlarında da çeşitli görevleri vardır. Eğitim ve kültür düzeyinin yükseltilmesinde de önemli roller üstlenmişlerdir.

İslami Siyasetin Normalleşmesi

Dr. Mehmet ÖZKAN

POLİS Akademisi Öğretim Üyesi

2002 Uluslararası İlişkiler Mezunu

Bugün için İslam dünyasının en temel sorunlarından birinin yönetim meselesi olduğunu iddia etmek bir abartı değil aksine kanayan bir yaraya parmak basmaktır. Özellikle ekonomik ve genç nüfus anlamında diğer ülkelere göre çok daha fazla potansiyele sahip olan Müslüman ülkelerin tüm bu zenginliklere rağmen neden vatandaşlarına saygın bir hayat alanı sunamadığı meselesi üzerinden durulması gereken bir konudur. Malezya'dan Fas'a bu sorun daha önceleri de bir çok defa tartışma konusu olmuş ve çeşitli dini ve siyasi hareketlere ilham ve motivasyon kaynağı sağlamıştı. Fakat özellikle 2002 yılı sonrası Türkiye tecrübesi ve sonrasında gelen Arap Baharı sürecinde bu yönetim yeniden önem kazanmıştır. Yalnız bu seferki tartışma önceki dönemlerin ötesinde farklı bir çerçeve ve bakış açısıyla tartışılması gerekmektedir.

Günümüzde İslam dünyası üzerinden yönetimle alakalı olarak yapılması gereken tartışma ancak ve ancak

Müslüman camiada son 20 yıldır yaşanan gelişmeler dikkate alınırsa anlamlı bir çerçeveye oturabilir. Siyasal mücadele sadece olayın görünen yüzü olup, aslında sorun ciddi bir değişim-dönüşüm sancısıdır. Genel anlamda Türkiye'deki İslami camia 1994 yerel seçimlerine kadar ciddi bir şekilde iktidar, para ve güç ile yüzleşmemişti. İlk iktidar deneyimi sadece Müslüman insanların makamlara gelmesi değil aynı zamanda o Müslüman bireyin kendi dünyasında makam, maddiyat ve her türlü lüksle bir imtihandı. Bu iktidar süreci ve sonrasında 28 Şubat'la beraber aslında Müslümanlar bireysel anlamda bir sınav verdiler. İlk nesil sendromu denilen bu tecrübesini daha çok bireysel düzeyde yaşadığı bu dönemde aileleri yıkılan ve camianın tasvip etmediği birçok değişim-dönüşüm kişilerin hayatından yaşanmıştı. Geleneksel davranış kodlarının ve tarzların tartışmaya açıldığı bu dönemdeki sınav genelde hep bireysel de kaldığı için savrulma ve dağılma keskin ve sert olmuştu. İşte 30 yıllık Milli Görüş hareketinin politikalarını tartışmaya

açan ve siyaset yapım tarzını sorgulayan bir neslin ve partinin bu süreçte ortaya çıkması da yaşanan bu ilk nesil tecrübesinin ürünüdür. 28 Şubat süreci iki açıdan İslami camiayı dönüştürmüştür. Birincisi bireysel anlamda yapılanma ve sorgulamaların önünü açmış, ikincisi ise cemaat aidiyeti ve kimliğini sorgulayan bireyler ortaya çıktığı için bu tür örgütsel yapılar eski etkinliklerini yavaş yavaş kaybetmişlerdi. İşte 28 Şubat sürecinin bu etkisi dolayısıyladır ki AK Parti yeni bir tarz, model ve örneklik kurmaya çalışmış, önceden yasak kabul edilen şeyleri normalleştirmiştir.

Bu açıdan bakılınca 21. yüzyıl üç açıdan İslami siyasetin ve yönetimin normalleşmesi, rasyonel bir zemine oturup tepkisellikten çıkmasının hikâyesi olacaktır. Bunlar kısaca bireysel normalleşme, örgütsel normalleşme ve devletsel normalleşme olarak adlandırılabilir. 28 Şubat süreciyle bireysel anlamda normalleşmenin önünü açan Türkiye bu konuda ciddi bir mesafe kat etmiştir. Özellikle iktidar, para ve güçle tanışan bu elitin her biri kendisi açısından ciddi bir sınav vermiştir. Bireysel sayılabilecek bu sınav sonrasında genel olarak başarılı bir model çıkmıştır. Bu bireysel normalleşmenin en temel bir sonucu olarak hem grupsal hem de devletsel anlamda bazı hareketlilikler yaşanmaya başlamıştı.

Fakat grupsal normalleşme tam olarak yaşanmadan Türkiye özellikle Erdoğan döneminde devletsel anlamda bir normalleşme sürecini de başlatmıştı. İşte sırf bu devletsel normalleşme dolayısıyladır ki birçok insan Türkiye modelinden bahseder hale gelmişti. Bu son krizle beraber grupsal normalleşme daha hızlanıp derinleşirken, devletsel (yani dış politika ve batıyla ilişkiler çerçevesinde) normalleşme anlamında geçici bir geri gitme görüntüsü oluşmuş olabilir. Bu konjonktürel bir görüntü olup, eğer örgütsel dönüşüm ve normalleşme hızla tamamlanırsa Türkiye üzerinden çok daha sağlıklı bir devletsel normalleşmenin önü açılmış olacaktır.

Aslında 2011 yılında Arap Baharı süreciyle başlayan Ortadoğu'daki değişim-dönüşümdeki en temel sorun bireysel ve örgütsel dönüşüm olmadan doğrudan devletsel dönüşümü ve normalleşmeyi sağlama çabasıydı. Bugün için Arap dünyasının sorunu siyasal değil sosyaldır tespiti işte tam da bu gerçeğe işaret etmektedir. Bu anlamda 3 Temmuz 2013 Mısır askeri darbesiyle sürecin geriye gittiğini iddia edenler tüm bu kısa zamanda farklı katman ve yoğunlukta yaşanan bireysel ve örgütsel dönüşümü görmezden gelmektedir. İhvan'dan Nahda'ya birçok dini hareketin siyasallaşınca cemaatten partiye nasıl dönüşeceği ya da aralarındaki ilişkinin nasıl olacağı meselesi bu içsel ve derin dönüşümün parçasıdır.

Bu değişim ve dönüşüm süreci o kadar derin ve kapsayıcıdır ki, selefler bile bireysel ve grupsal anlamda bu süreçten kaçamamış ve selefler ilk defa siyasal sürecin parçası olmuşlardır. Dolayısıyla Arap Baharı sürecinin de İslami aktörleri ön plana ittiği bu süreçte bu çok boyutlu değişim dönüşüm dalgasını görmezden gelmemek gerekir. Bu dalga öyle bir dalgadır ki sosyal dinamikleri ciddi bir şekilde harekete geçirmiş olup artık önceden olduğu gibi siyasal süreçler bu sosyal anlamda yeniden yapılanma ve dönüşüm sürecini engelleyememektedir.

Dolayısıyla tüm bu genel ve üst perdeden bakılınca bazı hareketlerin bir nevi tarihin ruhuna direnmekte ve grup kimliğini güçlü tutarak bireysel anlamda normalleşmenin önünü geçmeye çalıştığını da tespit etmek gerekir. Bu çerçevede siyaseti okuyan ve şekillendirebileceğini düşünen hareketler için aslında pozitif gibi görünen ve atılan her adım kendisini daha da kontrol edilemez bir hale getirmekte ve kendi içinde krizi daha da derinleştirmektedir. Bu sebeptendir ki son dönemde ülkemizde yaşanan süreç genel anlamda İslami siyasetin bireysel, örgütsel ve devletsel anlamda kendisini yeniden yapılandırması ve normalleştirilmesi nazariyesinden okunduğu zaman anlamlı hale gelmekte ve büyük resim ortaya çıkmaktadır. Bugün bu büyük resmi göremeyenler büyük ihtimalle önümüzdeki yıllarda doğal değişimler sonucu hem kendilerini tanıyamaz hale gelecekler hem de süreci anlamlandırmaktan uzak kalacaklardır.

İslam dünyasındaki yönetimin asıl temeli Müslümanların bir "aktör" olarak hem kendilerine saygı hem de güven duymaya başlamalarıyla doğrudan orantılıdır. Bu çerçevede komplo teorilerini önceleyen ve ilk olarak başkalarının planlarına yoğunlaşarak küresel ve yerel siyaseti okuyan zihinler aslında "zihnen" sorunlu bir alana işaret etmektedir. Dolayısıyla İslam dünyasının normalleşmesi hem bireysel anlamda zihin dünyasının berraklaşıp ilk önce kendi planlarına yoğunlaşmasını, hem de diğerlerine komplo teorileri bağlamında bakmaması anlamına gelmektedir.

Bugün küreselleşmeyle birlikte dünyanın birçok yerine farklı amaçlarla seyahat eden, oralarda ikamet eden insanlar bu değişim ve normalleşmenin öncü unsurlarıdır. İslam dünyası artık Arap Baharıyla beraber artık kendi aktör olma sürecini tamamlamak ve bir nevi kendi muktedir alanını inşa etmek istemektedir. Bu durum başlı başına bir zihni ve fikri normalleşmenin ürünüdür. İşte bu yüzden önümüzdeki süreçte, İslam dünyasının konumunu çok daha özel ve öncelikli kılmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı Adaylarını Tanıyalım

İşıl OBUZ

2014 Uluslararası İlişkiler Mezunu

RECEP TAYYİP ERDOĞAN KİMDİR?

Aslen Rizeli olan Recep Tayyip Erdoğan 26 Şubat 1954'te İstanbul'da doğdu. 1965 yılında Kasımpaşa Piyale İlkokulu'ndan, 1973 yılında ise İstanbul İmam Hatip Lisesi'nden mezun oldu. Fark dersleri sınavını vererek Eyüp Lisesi'nden de diploma aldı. Üniversiteyi Marmara Üniversitesi İktisadî ve Ticarî Bilimler Fakültesi'nde okuyan Erdoğan, bu okuldan 1981 yılında mezun oldu.

Gençlik yıllarından itibaren sosyal hayat ve siyasetle içice bir yaşamı tercih eden Erdoğan, disiplinli ekip çalışmasının ve takım ruhunun önemini kendisine çok genç yaşlarda öğreten futbolla 1969-1982 yılları arasında amatör olarak ilgilendi. Aynı zamanda bu yıllar, genç bir idealist olarak memleket meseleleri ve toplumsal sorunlarla ilgilenen Recep Tayyip Erdoğan'ın aktif politikaya adım attığı döneme rastlamaktadır.

Lise ve üniversite yıllarında Milli Türk Talebe Birliği öğrenci kollarında aktif görev alan Recep Tayyip Erdoğan, 1976 yılında MSP Beyoğlu Gençlik Kolu Başkanlığı'na ve aynı yıl MSP İstanbul Gençlik Kolları Başkanlığı'na seçildi. 1980 yılına kadar bu görevlerini sürdüren Erdoğan, siyasi partilerin kapatıldığı 12 Eylül döneminde, özel sektörde bir süre müşavirlik ve üst düzey yöneticilik yaptı.

1983 yılında kurulan Refah Partisi ile fiilî siyasete geri dönen Recep Tayyip Erdoğan, 1984 yılında Refah Partisi Beyoğlu İlçe Başkanı, 1985 yılında ise Refah Partisi İstanbul İl Başkanı ve Refah Partisi MKYK üyesi oldu. İstanbul İl Başkanlığı görevi sırasında diğer siyasi partiler için de model olan yeni bir örgütsel yapı geliştiren Erdoğan, bu dönemde özellikle kadınların ve gençlerin siyasete katılımını artırmaya yönelik çalışmalar yaptı; siyasetin tabana yayılarak geniş halk kitleleri tarafından benimsenip itibar görmesi yolunda önemli adımlar attı.

Bu yapılanma, mensubu bulunduğu Refah Partisi'ne 1989 Beyoğlu yerel seçimlerinde büyük bir başarı kazandırırken, yurt genelinde de parti çalışmaları için örnek teşkil etti.

27 Mart 1994 yerel seçimlerinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçilen Recep Tayyip Erdoğan, siyasî yeteneği, ekip çalışmasına verdiği önem, insan kaynakları ve malî konulardaki başarılı yönetimiyle dünyanın en önemli metropollerinden biri olan İstanbul'un kronikleşmiş sorunlarına doğru teşhis ve çözümler üretti. Su sorunu, yüzlerce kilometrelik yeni boru hatlarının döşenmesiyle; çöp sorunu ise dönemin en modern geri-dönüşüm tesislerinin kurulmasıyla çözümlendi. Hava kirliliği sorunu Erdoğan döneminde geliştirilen doğalgaza geçiş projeleriyle son bulurken, kentin trafik ve ulaşım açmazına karşı 50'den fazla köprü, geçit ve çevre yolu inşa edildi; sonraki dönemlere ışık tutacak birçok proje geliştirildi. Belediye kaynaklarının doğru kullanımı ve yolsuzluğun önlenmesi amacıyla olağanüstü önlemler alan Erdoğan, 2 milyar dolar borçla devraldığı İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin borçlarını büyük ölçüde ödedi ve bu arada 4 milyar dolarlık yatırım gerçekleştirdi. Böylece, Türkiye'nin belediyecilik tarihinde yeni bir çığır açan Erdoğan, bir yandan diğer belediyelere örnek olurken, bir yandan da halk nezdinde büyük bir güven kazandı.

Recep Tayyip Erdoğan, 12 Aralık 1997'de Siirt'te halka hitaben yaptığı konuşma sırasında, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından öğretmenlere tavsiye edilen ve bir devlet kuruluşu tarafından yayınlanan bir kitaptaki şiiri okuduğu için hapis cezasına mahkum edildi ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı görevine son verildi.

Recep Tayyip Erdoğan, 4 ay kaldığı cezaevinden çıktıktan sonra kamuoyunun ısrarlı talebi ve gelişen demokratik

sürecin bir sonucu olarak 14 Ağustos 2001'de arkadaşlarıyla birlikte Adalet ve Kalkınma Partisi'ni (AK Parti) kurdu ve Kurucular Kurulu tarafından AK Parti'nin Kurucu Genel Başkanı seçildi. Milletin teveccüh ve güveni AK Parti'yi daha kuruluşunun ilk yılında Türkiye'nin en geniş halk desteğine sahip siyasî hareketi haline getirdi ve 2002 yılı genel seçimlerinde üçte iki parlamento çoğunluğuyla tek başına iktidara taşıdı.

Hakkındaki mahkeme kararı nedeniyle 3 Kasım 2002 seçimlerinde milletvekili adayı olamayan Erdoğan, yapılan yasal düzenlemeyle milletvekili adaylığının önündeki yasal engelin kalkması üzerine, 9 Mart 2003'te Siirt ili milletvekili yenileme seçimine katıldı. Bu seçimde oyların yüzde 85'ini alan Erdoğan, 22. Dönem Siirt Milletvekili olarak parlamento'ya girdi.

15 Mart 2003 tarihinde Başbakanlık görevini üstlenen Recep Tayyip Erdoğan, aydınlık ve sürekli kalkınan bir Türkiye idealiyle, hayatî öneme sahip birçok reform paketini kısa süre içinde uygulamaya koydu. Demokratikleşme, şeffaflaşma ve yolsuzlukların engellenmesi yolunda büyük mesafeler katedildi. Buna paralel olarak ülke ekonomisi ve toplum psikolojisini olumsuz yönde etkileyen ve on yıllardır çözilemeyen enflasyon kontrol altına alındı, itibarını yeniden kazanan Türk Lirası'ndan 6 sıfır atıldı. Devletin borçlanma faiz oranları aşağı çekildi, kişi başına düşen millî gelirde

büyük artış gerçekleştirildi. Ülke tarihinde daha önce görülmemiş hız ve sayıda baraj, konut, okul, yol, hastane ve enerji santrali hizmete girdi. Bütün bu olumlu gelişmeler, bazı yabancı gözlemciler ve Batılı liderler tarafından "Sessiz Devrim" olarak adlandırıldı.

Recep Tayyip Erdoğan, Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde ülke tarihinin dönüm noktası olarak nitelenen başarılı girişimlerine ek olarak, akılcı dış politikası ve yoğun ziyaret-temas trafiğiyle Kıbrıs sorununun kalıcı çözüme kavuşturulması ve dünyanın çeşitli ülkeleriyle verimli ilişkiler geliştirilmesi konularında önemli adımlar attı. Tesis edilen istikrar ortamı iç dinamikleri harekete geçirirken, Türkiye'yi bir merkez ülke haline getirdi. Türkiye'nin ticaret hacmi ve siyasal gücü, yalnız içinde bulunduğu coğrafi bölgede değil, uluslararası alanda da hissedilir düzeyde arttı.

Recep Tayyip Erdoğan, 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde %46.6 oy alarak büyük bir zafer kazanan Ak Parti'nin Genel Başkanı olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin 60. Hükümeti'ni kurdu ve tekrar güvenoyu aldı.

Recep Tayyip Erdoğan, 12 Haziran 2011 seçimlerinden de daha büyük bir zaferle çıktı ve % 49.8 oy alarak 61. Hükümeti kurdu.

Recep Tayyip Erdoğan evli ve 4 çocuk babasıdır.

ÇATI ADAY EKMELEDDİN İHSANOĞLU KİMDİR?

1943 yılında doğan İhsanoğlu, Füsun İhsanoğlu ile evlidir. 3 çocuk babası olan İhsanoğlu, milletlerarası yönetici ve bilim tarihi profesörü. İslam İşbirliği Teşkilatı'nın yaklaşık 10 yıl genel sekreterliğini yapan bilim tarihi profesörü İhsanoğlu'nun Mısır'dan Türkiye'ye uzanan başarılarla dolu bir yaşam öyküsü var. Dostlarının 'Ekmel Bey' diye hitap ettiği bilinen İhsanoğlu, 4 dil biliyor (İngilizce ve Arapça'yı çok iyi derecede, Fransızca ve Farsça'yı da orta derecede konuşuyor.).

İhsanoğlu'nun bilim tarihi, Türk kültürü, İslam dünyası ve Batı dünyası ilişkileri ve Türk-Arap ilişkileri hakkında değişik dillerde çok sayıda kitap, makale ve tebliği bulunuyor. "Osmanlı Bilim Literatürü Tarihi" serisi içinde Osmanlı Astronomi Literatürü Tarihi, Osmanlı Matematik Literatürü Tarihi, Osmanlı Coğrafya Literatürü Tarihi, Osmanlı Müzik Literatürü Tarihi ve Osmanlı Askerlik Literatürü Tarihi adlı kitapların ve Osmanlı Devleti ve Medeniyeti Tarihi-2 cilt, (Türkçe, İngilizce ve Arapça dillerinde) adlı seri kitapların editörü ve ortak yazarı olan İhsanoğlu'nun yayınlarının bazıları Fransızca, Japonca, Boşnakça, Malay ve Kore dillerine tercüme edildi.

MISIR'DAN TÜRKİYE'YE EKMELEDDİN İHSANOĞLU

Ekmeleddin, dinde en üst düzeyde olan demek. İsmi Kahire'de kralın sarayında Osmanlı ve Türk arşivlerinden sorumlu olarak çalışan Yozgatlı babası koydu (İhsanoğlu'nun babası, Mehmet Akif'in yakın dostu olup, tıpkı Mehmet Akif gibi Atatürk devrimlerinden bazılarına muhalefet ettiği için gördüğü baskıdan dolayı Mısır'a gitti.). I. Dünya savaşından sonra İtalyan hakimiyetine geçen Rodos'tan Kahire'ye göçen annesi ve babası, Türklerin yoğun olarak yaşadığı bir muhitte tanışmış, 1930'ların sonunda evlenmişti. Kahire'de doğan Ekmeleddin İhsanoğlu, sokakta Arap ve İslam kültürüyle, evde babasının ona verdiği Türkçe edebiyat zevkiyle büyüdü. Babası 1951'de kurulan Ayn Şems Üniversitesi'nde Türkoloji kürsüsünü kurunca, o da aynı üniversitenin kimya bölümüne girdi. Üniversitede okurken aynı zamanda Kahire'deki Milli Kütüphane'de çalışıyordu. Mısır Ayn Şems Üniversitesi Fen Fakültesi'nden mezun olduktan sonra El Ezher Üniversitesi'nde akademik hayata başladı (Organik kimya üzerine mastır ve doktorasını El Ezher Üniversitesi'nde tamamladı. Reaksiyon kinetiği ve mekanizması, saniyenin çok küçük bir bölümünde olup biten iyon değişimleri ile ilgili araştırmalar yaptı.). İhsanoğlu, Kahire Milli Kütüphanesi'nde ve Ayn Şems Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Osmanlı kültürü ve edebiyatı ile ilgili araştırma ve eğitim çalışmaları yaptı. 1974'te Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde doktorasını tamamladıktan sonra, İngiltere'de Exeter Üniversitesi'nde doktora sonrası çalışmalar yaptı. İslâm ve Batı kültürüyle yakından teması olan İhsanoğlu, 1984'te profesör oldu. Prof. İhsanoğlu, İslâm Tarih, Sanat ve Kültür Araştırma Merkezi'nin genel direktörlüğünün yanı sıra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Bilim Tarihi Bölümü ile Türk Bilim Tarihi Kurumu'nun başkanlığını ve İstanbul Üniversitesi Bilim Tarihi Müze ve Dokümantasyon Merkezi müdürlüğü görevlerinde bulundu.

EKMELEDDİN İHSANOĞLU'NUN ÖZGEÇMİŞİ

Tarih, sanat ve kültür ile ilgili çok sayıda konferans, sempozyum ve milletlerarası toplantı düzenleyen İhsanoğlu, geleneksel Türk ve İslam sanatlarının, özellikle hat sanatının gelişmesini destekledi. 1980 yılında İslam Konferansı Teşkilatı, İslam Tarih, Sanat ve Araştırma Merkezi (IRCICA) Genel Direktörü, 1997 yılında

Milletlerarası Bilim ve Felsefe Tarihi Kurumu (IUHPS/DHS) Başkan Yardımcılığı, 2001 yılında Başkanlığı, 1983-2000 yılları arasında İslam Konferansı Teşkilatı Milletlerarası İslam Kültür Mirasını Koruma Komisyonu Sekreterliği, 1998 yılında 'Londra'da 'Al Furqan Islamic Heritage Foundation" Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu. İhsanoğlu, 1989 yılında Türk Bilim Tarihi Kurumu Kurucu Başkanı olarak görev yaptı.

İslam, Tarih, Sanat ve Kültür Araştırma Merkezi (IRCICA) Genel Direktörü olarak görev yaptığı sırada 14-16 Haziran 2004'te İstanbul'da düzenlenen, sonradan İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) adını alacak olan İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) 31. Dışişleri Bakanları Toplantısında, Genel Sekreterlik için Türkiye'nin adayı olarak gösterilmişti. Malezya ve Bangladeş ile genel sekreterlik için yarışan Prof. Dr. İhsanoğlu, 5 Haziran 2004'te Genel Sekreterliğine seçilmişti. Ekmeleddin İhsanoğlu, örgütün seçimle gelen

ilk genel sekreteri olmuştu ve ilk Türk genel sekreteri olma özelliğini de taşıyor. İhsanoğlu, bu görevini Suudi Arabistan'ın Cidde kentinde düzenlenen törenle 30 Aralık 2013'te Suudi Arabistanlı İyad Medeni'ye devretmişti.

SELAHATTİN DEMİRTAŞ KİMDİR?

Selahattin Demirtaş, 10 Nisan 1973'te Elazığ Palu'da doğdu. Zaza asıllı Türk siyasetçidir. Babasının adı Tahir, annesinin adı Sadiye'dir. Eşi öğretmen Başak Demirtaş ile evli ve 2 çocuk babasıdır. Orta düzeyde İngilizce ve Kürtçe bilmektedir.

SELAHATTİN DEMİRTAŞ'IN ÖZGEÇMİŞİ

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi ve bir süre serbest avukatlık yaptı. İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu Üyeliği ve Şube Başkanlığı görevlerini yürüttü. Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) ve Uluslararası Af Örgütü'nün Türkiye şubesi üyeliklerinde bulundu.

Türkiye Büyük Millet Meclisi 23. Dönem Diyarbakır Milletvekili ve 1 Şubat 2010 den itibaren (BDP)Barış ve Demokrasi Partisi eş genel başkanlığı yaptı(Demokratik Toplum Partisi'nin kapatılmasından sonra kurulan Barış ve Demokrasi Partisi'nin 1 Şubat 2010 tarihinde yapılan olağanüstü kongresinde Gültan Kışanak ile

birlikte başkanlık seçimlerini kazandı.). 12 Haziran 2011 tarihinde yapılan 24. Dönem Milletvekili Genel Seçiminde BDP'nin desteklediği bağımsız aday olarak Hakkari'den aday olmuş ve tekrar Milletvekili seçilmiştir.

Eylül 2010 tarihinde, 2006 yılında yaptığı bir konuşmasında Abdullah Öcalan hakkında "Kürt sorununun çözümünde rolü değerlendirilmeli" açıklamasından sonra "terör örgütünün propagandasını yapmak" suçundan 1 yıl hapis cezasına çarptırdı. Mahkeme, sanığın yargılama sırasındaki tutum ve davranışlarını göz önüne alarak, verdiği cezaı 10 aya indirdi. Mahkeme ayrıca, 'Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına' karar vererek, Demirtaş'ın 5 yıl boyunca denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulmasını kararlaştırdı.

Selahattin Demirtaş halen BDP Eşbaşkanlığı görevindedir.

Başkanlık Sistemi

Karşılaştırmalı Bir İnceleme ve Türkiye İçin Değerlendirmeler

Kolektif Yayın Nobel Yayın Dağıtım / Yönetim Dizisi

Başkanlık Sistemi hakkında tüm yönleri ile bilgi sahibi olacağınız bir kitap olarak kolektif bir yazar grubu tarafından hazırlanan "Karşılaştırmalı Bir İnceleme ve Türkiye İçin Değerlendirmeler" toplam 17 yazıdan oluşmaktadır.

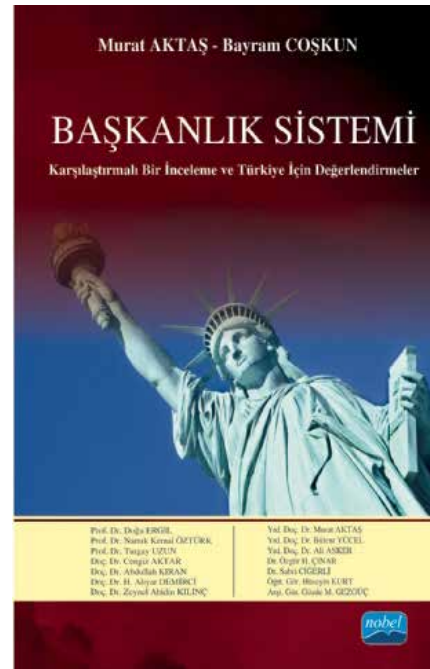
Kitap ile ilgili, Doğu Ergil, Abdullah Kıran, Aliyar Demirci ve Cengiz Altan'nın yorumlarını aşağıda bulabilirsiniz. Demokrasi, çoğulluğu yönetmek; ondan teklik değil farklılıkları bağdaştırarak (orkestra gibi) siyasi birlik yaratmaktır. Bu çaba, uzlaşma kültürünü geliştirir. Makulde anlaşmak pratiğini ve rejimin ortağı olmak duygusunu geliştirir. Bu olgular gerçekleşmeden ulus (millet) olmak bilinci gelişemez. Kendisini yönetmeye ehil ve yetkili gören bir azınlık (seçkinler) 'ulus adına' toplumu yönetir ve bunun da doğru olduğunu tüm siyasi, hukuki ve eğitsel araçları kullanarak meşrulaştırmaya çalışır. Söylenenler, bizim Cumhuriyet tarihimizin kısa öyküsüdür. Biriken birçok sorunu gidermek için otoriter merkezîyetçiliğin ve tekçi siyasal kültürün değişmesinin aciliyet kazandığı günümüzde demokrasiyi, katılımcı ve çoğulcu esaslar doğrultusunda geliştireceğimize neden tek elde toplanacak bir güç arayışını yeğliyoruz? Bu soruya verilecek sağlıklı yanıtlar, söz konusu arayışın da nedenlerini açığa çıkaracak ve isabetini anlamamıza yardım edecektir.

Osmanlı geleneğinden gelen Türkiye toplumunun bilinçaltında güçlü bir lider algısı bulunmaktadır. Bu; Atatürk, İnönü, Menderes, Özal, Erdoğan gibi liderler şahsında Cumhuriyet dönemine de damgasını vurmuştur. Toplum önemli sorunlarının ancak güçlü liderler ile çözülebileceğine inanmaktadır. Parlamenter sistemde partilerin oy kaygısı ve hükümetlerin düşme korkusu yürütmenin (liderlerin) cesur ve kararlı çözümler üretmesini engellemektedir. Hem başbakanın hem de kabinenin meclise karşı sorumlu olması, bütün önemli kararların alınmasında meclis gerçeğinin göz önünde bulundurulmasını zorunlu kılmaktadır. Oysa başkanlık sisteminde kabinenin sadece başkana, başkanın da kamuya karşı sorumlu olması sorunların çözümünü

kolaylaştırmaktadır.

Lider sultası politik liderlikte her zaman kronik bir mesele olarak karşımıza çıkar. Ülkemizde liderliği şekillendirmede hukukî yapının küçümsemeyecek bir etkisi vardır. Esasen Siyasî Partiler Kanunumuz ve ona paralel kaleme alınan parti içtüzükleri, merkezîyetçiliği ve genel başkan otoritesini güvenceye alır. Dileyen lider, bu mevzuattan istifade ederek son derece dar bir kadronun yardımıyla partisinin merkez ve taşra teşkilatlarında hâkimiyet kurabilir. Liderler yasama organını tamamen şekillendirebilirlerken parlamenter hükümet sistemimiz büyük halk desteği alan veya bu destek yanı sıra seçim sisteminin avantajlarıyla tek parti hükümeti kurabilen liderin de yürütme cihazını önemli ölçüde kontrol etmesini sağlar.

Kendimizi karşılaştırdığımız ülkeler arasında Türkiye boyutlarında olup bu denli merkezî bir yönetim anlayışıyla yönetilen başka bir ülke yoktur. Merkezîyetçiliğin idarî olduğu kadar siyasî ve iktisadî pek çok tahribatı olmasına rağmen konu Türkiye'nin görünmeyen ve tartışılmayan sorunlarından birisidir. (...) AB'nin Bölgesel Politika uygulamaları vasıtasıyla gerçekleşecek bölgeselleşme, bir AB taahhüdü olduğu ölçüde Türkiye'nin önünde hukukî, idarî, iktisadî, beşerî ve siyasî anlamda bulunmaz bir fırsat olarak duruyor. Maharet, eldeki malî ve beşerî kaynakları iyi kullanarak bu fırsattan faydalanmaktadır.

Milli Görüş'ten Muhafazakar Demokrasiye

Nureddin Nebati

Milli Görüş geleneğinin içinden çıkan AK Parti'nin varlık koşullarını yaratan zemini ve partinin bu gelenekten farklılaşan ve benzer kalan yönlerini analiz etmek, onu belirleyen kavramlar dünyası, politik atmosfer ve tarih üzerine derinlikli bir çalışmayı gerekli kılmaktadır. Yenilikçi kanadın Milli Görüş'ten kopması ve AK Parti'nin kurulmasıyla sonuçlanan dönüşüm sürecinin anlaşılması; ancak hareketin tarihi, içinden çıktığı gelenek ve bu geleneğin dayandığı kod ve semboller, modernlikle kurduğu ilişkinin analiz edilmesiyle mümkündür. Bu kitapta Milli Görüşçü partiler olan Milli Nizam, Milli Selamet, Refah ve Fazilet partilerinin siyasi çizgileri ve geçirdikleri dönüşüm ve AK Parti'nin doğuşuna giden süreç içinde bulunulan bağlamla birlikte değerlendirilmektedir. AK Parti'nin Milli Görüş geleneğinden ne ölçüde farklılaştığı ve benzeştiği bütünsel bir süreç içinde, hareketi belirleyen kavramlardan tarihine uzanan çok boyutlu bir okumayla tahlil edilmektedir.

AK Parti üzerine yurt içi ve yurt dışında birçok kalitatif (nitel) çalışma olmasına rağmen, kantitatif (nicel) araştırma sayısı yok denecek kadar azdır. Bu kitap bir taraftan Milli Görüş hareketinin tarihsel dönüşüm ve kırılma çizgisini betimlerken, diğer taraftan AK Parti teşkilat üyelerinin değer algıları üzerine yapılan ilk kantitatif çalışma özelliğini taşımaktadır.

Özel DUYGU HASTANESİ

HİZMET BİRİMLERİMİZ

ACİL

- 24 Saat Hizmet
- Ambulans

LABORATUVAR

- Hematoloji
- Biyokimya
- Bakteriyoloji
- Mikrobiyoloji
- Hormon Testi
- İmmünoloji

RADYOLOJİ

- Bilgisayarlı Tomografi
- Ultrasonografi
- Röntgen
- Mamografi
- Renkli Doppler
- Kısmi MR Ekstremiteler

POLİKLİNİK

İç Hastalıkları

- Diyabet ve Metabolizma
- Endoskopi
- Biyokimya
- Kolonoskopi
- Rektosigmoidoskopi
- Beslenme ve Diyet

Kardiyoloji

- EKG (Eko Kardiyografi)
- Eforlu EKG
- Holter

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

Kulak Burun Boğaz Hastalıkları

Göz Hastalıkları

- Yağ Lazer
- FFA (Göz Anjiyosu)
- Argon Lazer

Dermatoloji (Cildiye)

- Estetik Ünitesi
- Saç Ekimi
- Lazer Epilasyon
- Leke Tedavisi
- Varis Tedavisi
- PRP
- Botoks
- Mezoterapi

Ortopedi ve Travmatoloji

Genel Cerrahi

Beyin Cerrahi (Nöroşirurji)

- Full Endoskopik Diskektomi

Plastik Cerrahi

Kadın Hastalıkları ve Doğum

- 4 Boyutlu USG

Üroloji

Göğüs Hastalıkları

- Sigara Bıraktırma
- Allerji Testleri
- Bronkoskopi

Nöroloji

- EEG (Normal) / EMG
- EEG (Uyku İçin)
- Uyku Laboratuvarı

FİZİK TEDAVİ ve REHABİLİTASYON

- Elektroterapi
- Fizyoterapi
- Rehabilitasyon
- Hidroterapi

DIŞ SAĞLIĞI

- Diş Hastalıkları
- Ortodonti
- Çene Cerrahisi
- İmplant

YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİ

- Erişkin Y.B.Ü.
- Kroner Y.B.Ü.
- Yenidoğan Y.B.Ü.

Psikolog

Anesteziyoloji ve Reanimasyon

Ozon Terapi Birimi

Check-Up

444 0 377

0212 600 1 100

www.duyguhastanesi.com.tr

70.586.256 KİŞİYE ULAŞIYORUZ

zip.
com.
tr

Tüm V.I.P. gönderiler.

Acılış, defile, konser, toplantı, sergi, gösteri, kutlama davetiyeleri, banka kredi kartları, hesap ekstreleri, mağaza kredi kartları, hesap ekstreleri, broşür, duyuru ve ilanlar, rehberler, kitapçıklar, kataloglar, promosyonlar, eşantyonlar, faturalar, üyelik kartları, süreli ve sürekli yayınlar, numuneler, kutlama hediyeleri, ufak çiçekler, büttenler, bildiriler, gazeteler...

Tüm Hizmetler detaylı raporları ile
E-mail, Faks ve CD'de tarafınıza sunulur.

ZİP DAĞITIM, ARAŞTIRMA ve DANIŞMANLIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

Hürriyet Mah. Dr. Cemil Bengü Cad. No. 27 Kağıthane / İSTANBUL
Tel. : 0 (212) 225 35 75 pbx - Faks : 0 (212) 291 05 82
www.zip.com.tr • e-mail: zip@zip.com.tr

Gönderi takiplerinizi internet sitemizden yapabilirsiniz.